

Dos fets de 1771 que sacsaren el poble: Un suïcidi i tirs

Parlarem ara d'una altre fet luctuós ocorregut a la nostra vila durant l'any 1771. Un home que pareix esser tenia problemes psíquics decideix suïcidar-se tirant-se dins un pou. Del text, a més de descriure'ns la manera com es duïen les gestions per part del batle, metges, etc. en un cas com aquest, també en podem extreure una altra informació tal volta interessant com és la descripció de com anava vestit un pagès montuïrer a la segona meitat del segle XVIII.

Aviso

Avisó Baltasar Pocoví, como en el Pozo de Son Costa se habia ahogado Matheo Gomila en 19 de Mayo de 1771.

Excellmo. Señor:

Participo a V. Excella. como hoy dia 19 de mayo de 1771 compareció ante mi Balthazar Pocoví soltero hijo de Balthazar vezino de la presente villa de Montuïri del Reyno de Mallca. quien me dio avizo después de puesto sol como en un pozo del predio Son Costa de los Padres Dominicos de una parte llamada las siete quarteradas se havia ahogado Matheo Gomila natural del lugar de Manresa (1) vezino pero de la propia villa de Montuïri que servia en dicho predio de cozinero casado con una mujer natural de Montuïri. I desde luego he mandado avisar a Pedro Maorey escrivano, Guillermo Martorell cirujano y Nicolás Fiol oficial sache y algunos otros hombres para traer el cadáver y allí constituidos se ha encontrado un hombre tendido en tierra boca por arriba de color moreno y amarillo (?). Cabello y barba negro de mediana estatura, delgado de cuerpo. Traía sombrero y bonete liado. Una casaquilla de lana negra color natural y bajo otro cuerpozillo de calamandria, calssones de hilo y lana también natural negra. Medias de lo propio y zapatos negros. Con su camisa mediana de lienzo y rosario de los del país en la garganta quien reconocido por el referido Guillermo Martorell cirujano ha dado relación de no haberse encontrado herida alguna y que es evidente haber muerto ahogado y que hacia algunos dias habia perdido el juicio y vuelto loco como refiere el mismo cirujano que por dicho efecto lo sangró y ya tenían determinado llevarlo al Hospital y des-

En aquesta foto de Jeròni Juan veim un pagès montuïrer de principis de segle habillat amb el típic cassot, molt diferent de com l'autor de la denúncia ens el presenta a la segona meitat del segle XVIII.

pués se fue acompañado de algunos mozos criados del mismo predio en su casa y hoy después del mediodia su mujer le ha vuelto a acompañar en el referido predio Son Costa de donde ha desaparecido sin que persona alguna lo haya reparado y después de haber reparado que faltaba han empezado a buscarle hasta que ya seria de ponerse el sol lo han encontrado en el referido pozo. Esto es la relación que doy a V. Excella. después de haber dado providencia que no se de sepultura hasta que V. Excella. lo mande, ni de proceder más en caso alguno hasta tener orden suya.

Dios guarde a V.Excella. los infinitos siglos de mis deseos.

Montuïri. Mayo dia 19 de 1771.

Denúncia per tirs

En un temps eren un poc més animals en quant a la conducta, de la qual ara se'n té una prova en la denúncia efectuada pel batle contra dos militars que disparaven les seves armes dins d'una ferreria, suposam que per celebrar el final d'any. Un se'n pot riure dels coets que amollen ara.

Excemo. señor:

Participo a Vuestra Excella. cómo dia 31 del año vencido 1771. Veniendo del estanco Real del Tabaco de hacer el repaso de aquel. Llegando a casa de Matheo Cerdá herrero en donde hacia una hora de aquel dia sentí tirar carabinadas y entrando dentro de la casa para ver que sujeto las tiraba halle ser Miguel Rosselló soldado dragón del Regto. de Dragones de Almansa, y habiéndole dicho que no tirara ni hiciese ruido ni él ni otro alguno oído después otro tiro volví y hallé ser el mismo y otro de su Regimiento Cabo o Granadero quienes me dixerón que tanto si queria como si no queria no dexarian de tirar. Lo que tengo prohibido a todos los paisanos. Todo lo qual expongo y hago presente a V. Excella. para que de las providencias que más convengan. Quedando siempre a V. Escl.lencia humillissimo Sclor.

Montuïri. Enero dia primero de 1772.

*Per la transcripció i comentari
Guillem Mas Miralles*

(1) El lloc anomenat Manresa no és la ciutat de Catalunya, sinó l'antiga denominació per la qual era conegut Llorito.

La nostra identitat

(Del pregó de les festes d'enguany)

Ran de la nostra vila hem vist exhumar importants vestigis arqueològics de cultures talaiòtiques. Talaies i talaiots, tests i megàlits, molins i marjades ens avisen que aquí hi batega una ànima ancestral que cal fer reviure, i que hi crema una flama atàvica que havem d'atiar. Aquí estan ficades les nostres primeres arrels. L'arbre de la nostra identitat aquí hi xucla la saba i la força per trasbalsar el pensament i el cor més lluny dels nostres confins. I encara que **venç sempre l'amor de pàtria** (1) però l'estricta Sèneca recorda que **cap terra no és un**

exili, sinó una altra pàtria (2); o millor encara: **jo no he nascut per a un racó, tot el món m'és pàtria** (3). La nostra llar és el planeta sencer. Tractem amb veneració la natura, aigües i plantes, flors i bèsties, aiguamolls adormits i boscos remorejants, pasturatges sucosos i prades virginals (Virgili). L'amor a la natura ens allibera del pessimisme existencial de la nostra època. Si hi ha mallorquins malferits d'apatia o d'atonia cultural nostrada, aconseguiran guariment remullant-se dins la bellesa ufana i casta del nostre paisatge. ¿Sabeu per què tants de pagesos fan sempre cara de bon any? Perquè viuen embolcallats dins l'encant i embriagament de la naturalesa. Facem, doncs, triomfar el projecte de Déu per damunt els antiprojectes de l'home...

Durant aquests dies, el gegant impertèrrit del nostre campanar farà la guàrdia allunyant els mals fets, la murta olorosa i les brostes de llorer ungiran de pau els nostres carrers, l'aire joguínós tirarà besades per tots els cantons. La vila somriu ufanosa com una núvia endiumenjada, fúlgida com un estel. Àdhuc les empinades costes tenen la gràcia d'un salt de gasela, i la gent que les puja i les davalla, brunyida i empolainada, rutila de goig i estufera. Escoltau la cançó:

A Montuiri ses costes
i es carrers són molt mal plans,
emperò hi ha unes al·lotes
que pareixen diamants. (4)

Obriu el cor a l'alegria. Els dansaires cossiers al so del flabiol i cascavells, el repicar argentí de les campanes, el perfum estimulant dels pastissos i llepolies, tot el bull escumejant dels conciutadans, pregonen que han arribat les festes.

Joves i vells, homes i dones, arborant l'estendart de la nostra identitat de poble, ajuntem-nos per defensar la nostra casa natural, la domèstica i la universal, amb la certesa de fer, així, més plaent la vida i delitosa la convivència.

Antoni Martorell, T.O.R.

(1) Virgili, "Eneida", 6, 824.

(2) Sèneca, "De remediis, fortunae", 8,1.

(3) Sèneca, "Epistoles", 38, 4.

(4) R. Ginard, "Cançoners populars de Mallorca", vol. III, p. 67, n. 594.

Converteix la teva casa en una llar

Era una nit del passat mes d'agost. Amb alguns del grup que érem de viatge sortírem a fer una volta per la ciutat de Glasgow. De sobte els meus ulls es toparen amb un rètol indicatiu que deia: "Return your house into a home", "converteix la teva casa en una llar". La frase em va agradar com a reclam publicitari i em vaig detenir per veure quins articles es venien en aquell establiment.

Es tractava de mobles, cortines, tapisos i objectes de decoració. Aquell "spot" publicitari, però, em va dur a fer la meua pròpia lectura i reflexió: Tot i que és bo que una casa sigui acollidora, confortable i ben decorada, el que realment fa que aquesta casa sigui una llar (*hogar*) no són els mobles ni les cortines, ni els quadres penjats a les parets; amb tot això no n'hi ha prou. Hi ha alguna cosa més important dins una casa que la converteix en llar: és l'ambient que es crea en el seu interior, la bona relació, la sana convivència, el respecte mutu, el diàleg, l'amabilitat...

¿Què en traurem de tenir una casa amb totes les comoditats si hi manca l'entesa i un bon nivell de comunicació?

Per desgràcia és freqüent que dins les nostres famílies hi hagi tensions, mutismes, estirades, rutina, incomprensió. M'atreveixo a dir que tot això és ben normal (ho porta el mateix fet de viure junts). El que no podem fer, però, des del meu punt de vista, és acostumar-nos a viure amb aquest clima tens, perquè pot arribar a convertir el nostre habitatge en un infern.

La nostra casa serà una llar si ens acollim uns als altres amb amor, si ens miram amb tendresa, si ens perdonam, si sabem mantenir un diàleg respectuós. Tant de bo que totes les cases del nostre poble es convertessin en llars on no s'hi acabi mai el foc de l'estimació i la tendresa.

Andreu Genovart

Joan Verger Pocoví, President del Consell Insular

PENSA AJUDAR A MONTUIRÍ EN TOT QUANT SE LI DEMANI I ESTIGUI DINS LES SEVES COMPETÈNCIES

Montuiri és una vila de dos mil i busques d'habitants, un dels pobles de Mallorca, l'únic que haurà tenguut fins ara un fill com a president del C.I.M. durant dues legislatures. Ens referim a Joan Verger Pocoví, montuier, reelegit per esser el màxim responsable

de la primera institució illenca política. Ens parla de la feina que ha de dur a terme qualsevol persona que ocupi aquest càrrec, del seu compromís amb el nostre poble i d'altres aspectes que potser interessin als nostres lectors.

—¿Quina és la tasca del president del Consell Insular de Mallorca?

—La feina principal és la de dirigir l'equip de govern del Consell, perquè ja és una institució enormement grossa. Ara bé, la feina més important és la d'ajudar als ajuntaments de poca capacitat econòmica, que són els que tenen manco de 20.000 habitants. Sabem perfectament que si els ajuntaments haguessin de pagar totes les obres, seria impossible; per tant, el suport econòmic, tècnic i jurídic a les corporacions locals i a la resta de Mallorca, s'ha de donar. I a tot això s'hi ha d'afegir l'acció social, un aspecte delegat ja del Govern Balear al Consell Insular i lògicament a tots els centres de servei públic. Jo crec que per aquí hi ha una bona tasca a fer.

—¿Què es pot fer o què s'ha de fer des del C.I.M. per tal d'equilibrar el desnivell econòmic entre l'interior i la costa de Mallorca?

—Està en marxa un pla, que no el fa el Consell Insular, sinó els ajuntaments amb la Mancomunitat des Pla i el Govern Balear, per tal d'intentar trobar maneres que ajudin un poc més als ajuntaments del Pla. Miracles no en farem, això és la veritat; i els municipis de la costa duen un desenvolupament molt més gros que els del Pla. També és cert que els ajuntaments de la costa necessiten més inversions, però el que sí s'ha de cercar són els medis possibles perquè en el Pla no manqui un lloc per anar a dormir els vespres, encara que la gent no hi trobi riquesa. Som conscients que l'agricultura, avui per avui, no pot absorbir tota la mà d'obra, per tant les opcions han d'esser alternatives. Si un es pregunta: ¿Quines són les coses que un veu que poden fer els ajuntaments? Idò tot tipus d'indústries i d'empreses que puguin tenir allà i disposin d'una ubicació física, com és el cas de Montuiri i Algaida. Això produeix un desgastament paisatgístic, però no queda més remei,

Dins el pensament de Joan Verger està que Montuiri sigui el poble més afavorit de tots

Avui no és com fa vint anys, que tot hom vivia del camp. S'han de cercar altres solucions: indústries, tallers, comerços, restaurants i sobretot bones comunicacions. En el moment que hi hagi bones carreteres serà quan els ajuntaments del Pla tendran un poc de vida.

—Però, ¿no es parla de fer una autopista que pugui enllaçar part de la costa?

—El pla no està definit, ni molt manco. Està en projecte l'autopista o autovia fins a Manacor. Hi ha gent que diu que passi per Llucmajor, però jo crec que és un disbarat, perquè l'autovia ha de passar per allà on passa ara l'actual carretera de Manacor. Però s'està discutint. La configuració perifèrica de l'illa, via de cintura, per dir-ho de qualque manera, està totalment descartada. Serà una configuració radial que partirà de Palma a Alcúdia, Palma-Manacor (aquesta, autovia) i Palma-Llucmajor, possiblement un carril. Però de moment aquesta gran idea, que hi havia, de fer un anell a Mallorca, per la costa, no.

—¿De quina manera en Joan Verger, com a president del C.I.M. i com a montuier, pot ajudar a Montuiri?

—En tot quant em demani Montuiri. Jo —diu en Joan— no som qui duu la iniciativa. Montuiri ha presentat uns projectes prou interessants, com el de la xarxa d'aigua potable, i els hem donat suport. És cert que en donam a

tots el municipis. Però la iniciativa d'aquesta pregunta l'heu de fer a l'Ajuntament. L'únic que us puc dir és que dins l'àmbit de les nostres competències Montuiri serà el més afavorit de tots.

—Sobre el tema de "Perles Orquídea" ¿què hi pot dir en Joan Verger?

—Pens que seria bo i desitjable que com més prest millor es començàs a construir la fàbrica. I la meua opinió és que es farà una fàbrica de perles a Montuiri. És possible que també n'hi hagi una a Manacor, crec que sí. Segurament seran dues fàbriques: una a Montuiri i l'altra a Manacor. Em consta, per altra part, que estan en discussions l'Ajuntament de Manacor i la gent que fa feina allà perquè, és clar, és una problema per a la pròpia empresa haver de traslladar-se. Ara bé, nosaltres, com a montuier, hem de lluitar perquè part o totes les "Perles Orquídea" vinguin aquí. És un sistema de crear 20 ò 30 llocs de feina i cercar un remei a la difícil situació actual de l'agricultura. És cert que ens agradaria veure-ho tot verd, però també som els primers que volem anar en cotxe i tenir una feina segura. Em consta que les "Perles" vendran a Montuiri, perquè he parlat amb l'empresa.

—¿I del projecte del nostre Molinar?

—És un projecte molt interessant on hi ha d'entrar la iniciativa privada. Si els propietaris dels molins no hi volen participar, serà molt difícil pensar que des de l'Ajuntament es pot recórrer a l'expropiació.

—Sobre les obres de la residència de la Tercera Edat, ¿què pots dir?

—Sempre he dit que els ajuntaments han d'anar molt alerta. És bo que hi hagi una residència en els municipis, però m'agradaria que s'entengués que les residències han d'esser una reserva per a

(Continua a la pàgina següent)

Joan Verger Pocoví:

"ESTA EN PROJECTE UNA AUTOPISTA O AUTOVIA FINS A MANACOR"

"ES BO QUE HI HAGI RESIDÈNCIES, PERÒ PER A AQUELLES PERSONES QUE VERTADERAMENT HO NECESSITEN"

(Ve de la pàgina anterior)

aquelles persones que ho necessiten. Per a aquelles altres que puguin viure a dins ca seva, sempre és millor. Això sí, amb l'ajuda domiciliària que existeix des de les corporacions amb un conveni que tenen ajuntaments i Consell Insular. Les residències, no ho oblidem, són molt cares. Quan comencen la residència tot és preciós, perquè la gent que hi va, més o manco està bé. Però arriba un moment que es compliquen, i per tant arribarà el moment que els ajuntaments tendran dificultats per mantenir-les. Residències, sí; per a aquelles persones que ho necessiten, i que no es pensin que és una cosa gratuïta. Si s'enfoca d'aquesta manera, la cosa pot anar bé. Enguany pot ser que la residència de Montuïri quedi acabada.

—¿És cert que en Joan Verger és un dels problemes del president Cañellas?

—Sempre han intentat enfrontar en

Cañellas i en Joan Verger. És cert que el senyor Obrador va dir que jo era un problema per al senyor Cañellas. D'acord; aquestes coses no ens preocupen en absolut. El que és cert és que dins els partits polítics hi ha les seves batalles internes, i jo crec que si es jutgen democràticament no ens han d'assustar. No és fàcil, perquè un partit, quan té majoria absoluta té tants de problemes o més que quan no la té. I més encara: amb un anunci que s'ha fet de renovació de les juntes regional, insulars i locals. Hi ha una certa disputa de cara al Con-

grés de setembre, sobretot considerant la junta insular, perquè hi haurà més d'una llista. Jo desitjaria que n'hi hagués una tota sola, i hi haurà una pugna política, no entre el senyor Cañellas i en Joan Verger, sinó entre els membres que ens presentem a les distintes llistes.

—En aquestes darreres eleccions hi ha hagut un altre montuïrer que s'ha incorporat dins el Parlament i el Consell. ¿Com ho veus?

—Crec que és positiu, que Montuïri sigui un lloc on hi hagi polítics de tots els partits. Hem de pensar que en aquest món els polítics no s'eternitzen. Duram quatre anys, vuit anys, en el poder, però després ens n'anam a casa, ens foten al carrer o un altre partit pot guanyar. Benvingut sigui que dins els polítics, a la cúpula de Palma, hi hagi montuïrers.

Francesca Gomila

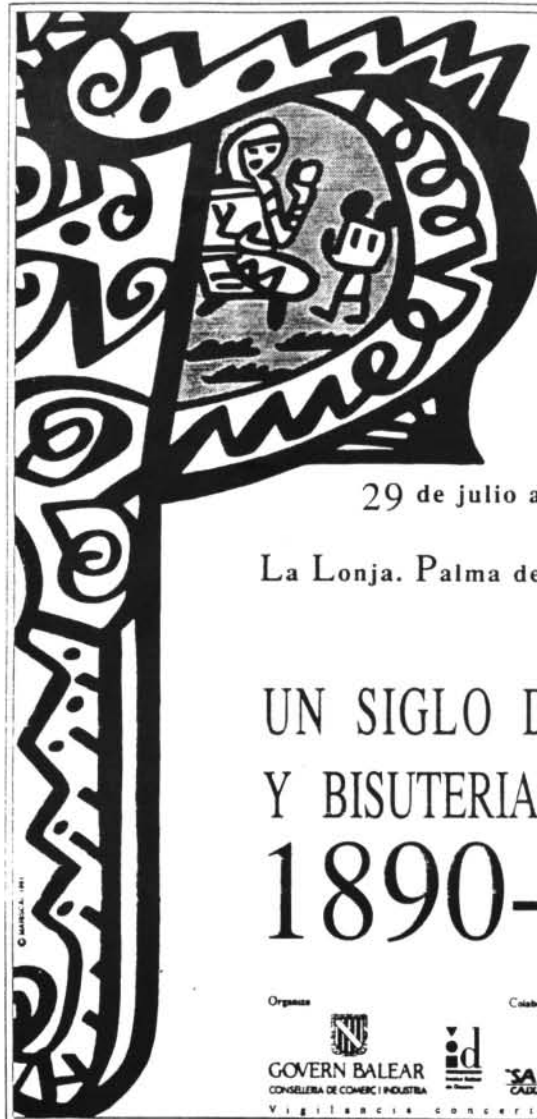
ACOMIADAMENT AL P. VICEDO

Una gran majoria dels responsables de les diferents publicacions de la Premsa Forana de Mallorca ens reunirem a la darrer dia de juliol a Sant Joan per dedicar un sopar d'acomiadament al P. Salustia Vicedo, qui durant 22 anys ha estat prior del Convent de Sant Bernadí de Petra, director de la revista "Apóstol y Civilizador" i un dels més grans impulsors de la causa que culminà amb la beatificació de Fra Juníper Serra.

BONA PAU deu a la seva labor l'haver augmentat de format i tamany, ja que des del gener de 1981 i per espai de deu anys ha imprès la nostra revista sense afany de lucre. Una tasca que sempre reconeixem i agraïrem.

En aquest homenatge, el president de l'Associació exalcà la seva labor i se l'obsequià amb una màquina d'escriure electrònica personal, atenció que el P. Vicedo agrai emocionat.

Ara va destinat a Cullera (València), prop d'Alfàfara, el seu poble natal.

Del
29 de julio al 4 de septiembre de
1991

La Lonja. Palma de Mallorca.

UN SIGLO DE JOYERIA
Y BISUTERIA ESPAÑOLA
1890-1990

Organiza

GOVERN BALEAR
CONSELLERIA DE COMERC I INDÚSTRIA

Colabora

id

SANOSTRA
CASA DE BALEARS

Centre de Promoció
de Disseny i Moda
Iniciativa de promoció Comercial i Turisme

VIGILANCIA CONCERTADA CON TRABISA

S'ha dit que...

... an es cavall de carreres que s'ha comprat en Joan de Son Palou l'han importat de Dinamarca, però nasqué a EE. UU. I tot per no voler esser manco que en Simó Galmés, es vicepresident de sa Banca March. Comenten que és un exemplar "fora sèrie". Veurem, però, com se'n desfarà.

—oOo—

... sa plaça, després de sa "jimkama", va romandre tan bruta que fou necessària una camionada d'aigua. Qualcú i tot va dir que es serveis de netetja de s'Ajuntament es varen excedir...

—oOo—

...enguany mos han tornat canviar fins a cinc vegades de "dimoni". Però també, fos es qui fos, ho féu passar malament a més d'un. A córrer, pocs li guanyaven.

—oOo—

... de bell nou, com l'any passat i s'altre, tornaren dir que es concursants de la gimkama que pertanyien a "Ràdio Murta" ja sabien moltes de ses preguntes que s'havien de fer i... clar, ja havien preparat ses respostes. Se demana que no hi participin es de sa "nòmina" de s'entitat organitzadora.

—oOo—

... es llocs de feina que "ses perles" duran en es creuers seran pocs o molts, però de tant com se'n parla, una gran majoria ja no creu ni espera res. Encara que diuen que en Verger va dir que hi hauria feina "pes d'aquí i pes d'allà".

—oOo—

... sis exposicions durant ses festes són moltes, però també és un indicatiu de s'interès cultural de la vila. "O de ses ganes de vendre", digué qualcú. S'èxit econòmic, no el sabem, però es número de visitants fou extraordinari.

—oOo—

... es programa de festes encara hagués estat més extens si s'hi haguessin inclòs ses Primeres Comunions, que se celebraren dia 18 d'agost.

—oOo—

... va alegrar veure com sa gent escoltava i aplaudia sa banda de música es dia des concert de la Mare de Déu. Sempre hauria d'esser així.

Aquests dos darrers anys "el dimoni" ha sortit malparat i li han sorgit dificultats. L'any passat entre altres, perdé el picarol. Vet aquí quan na Llúcia Cifre i na Margalida Mayol "Quelò", gojoses, amb fil i agulla, l'hi tornen cosir, malgrat el lloc on l'hi col.loquen no sigui molt apetitós.

—oOo—

... va ser un encert, es que hi hagués cadires o butaques a voler a plaça i a ses berbenes per ses festes de Sant Bartomeu. Però... ¿és veritat que de plaça en faltaren moltes?

—oOo—

... no agradà veure aquella ampliació des bar des camp de futbol feta amb blocs. Gust, per una banda, amb estil mallorquí, i "pegat", per s'altra, que espenya lo que està ben fet. Aquest comentari de sa gent que vengué an es torneig de sa Llum va fer obrir ets ulls a més d'un. ¿Era difícil seguir amb es mateix estil mallorquí?

—oOo—

... amb aquesta ja són més d'una ses obres que espenya s'urbanisme des municipi... ¿Servirà de qualche cosa es pregó d'enguany?

—oOo—

... es pregoner de Sant Bartomeu va fer una cridada a tots es montuïrers per tal que respectem es paisatge. ¿Ho degueren captar es membres de sa Corporació?

—oOo—

... va esser molt valent, el pare Martorell, amb so seu pregó. Va constituir tota una lliçó pes qui deixen fer qualsevol cosa i no miren per mantenir un entorn montuïrer digne.

—oOo—

... ha estat "molt fort" pes montuïrers es fet que, essent parlamentari en Pere Sampol, se nomenàs un diputat d'Ariany a "presidir sa inauguració des torneig de sa Llum", en substitució des montuïrer Joan Verger, president des Consell Insular. A Pere Sampol no se'l va convidar i és montuïrer.

S'ha dit que...

... sa nombrosa juvenea que precedia el dimoni, amb tanta bulla i renou, tengué dos aspectes molt difentes: un, positiu: sa participació, admiració i recolzament an es Cossiers. S'altre, negatiu: es desvirtuà s'essència des balls des Cossiers amb aquell clamoreig i crits, que en res afavorien ni es desenvolupament ni sa culminació de tan estimades danses. Fou una llàstima!

—oOo—

... per altra part, va ser una preciositat veure es cossiers i tanta gent amb ses camisetes que duïen sa foto del dimoni. Ara bé, es preu, de 1.500 pessetes, era abussiu, encara que 500 siguin per pagar una "cassette" des Cossiers. Es doblers ben administrats poden sortir d'una altra banda i no de ses butxaques des joves, que eren es qui les duïen.

—oOo—

... mereix també una felicitació tot es nombrós grup de joves que va animar continuament es Cossiers i dimoni pes carrers des nostre poble. Donaren un esperit viu a sa festa.

—oOo—

... també se va comentar que aquesta animació s'hauria de polir una miqueta, ja que s'expressió "oé, oé, oé..." no és montuïrera. Per a l'any que ve se'ls aconselleria que en es seu lloc diguessin "Dimoni cucarell, no té banyes ni cervell" o "Banya verda, rostoll", que són ses nostres. I també que no animassin es temps que ballen es cossiers.

Antoni Ribas "Roego" mostra l'exemplar estrany de melò bessó d'enguany a Montuïri

—oOo—

... faran efecte ses protestes de dos regidors perquè ses actes de s'Ajuntament sien redactades en castellà. Es bo recordar, de tant en tant, que vivim a Montuïri i no a Extremadura o Zamora, per exemple.

—oOo—

... es va excusar aquest fet castellanitzador dient que "sa traductora oficial de s'Ajuntament no tenia temps". Si no li manen això, preguntà un altre, ¿què li han de manar, idè?

—oOo—

... no tothom va trobar encertat es fet que durant quasi mitja hora se donassin es paquets de galletes an es

homenajats de sa Tercera Edat, fent-los aixecar sa mà davant tota sa gent. S'haurien de pensar altres maneres més pràctiques i ràpides.

—oOo—

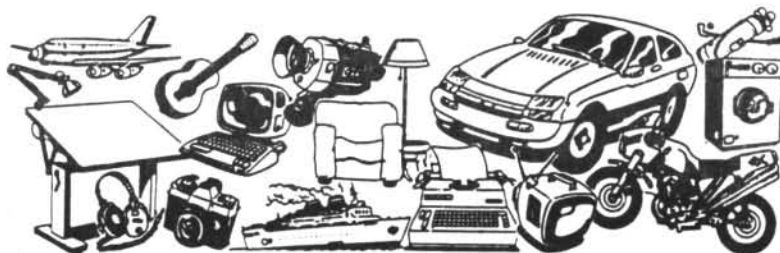
... tot i que s'ha fet sense pressupost s'ha de reconèixer que en es camp de futbol s'han duit a terme unes bones millores... I sembla ser que amb doblers que no surtiran tots de ses arques municipals. Es poble en serà beneficiat.

—oOo—

... es veïnats des carrer de Sant Antoni se quixen des clots que han aparegut enmig des carrer i estarien contents que s'arreglassin. Qui no hi estaria!

En Xerrim

Dit i Fet.
**CRÈDIT
RÀPID**

BANCA MARCH

"CRÈDIT RÀPID" es el crédito instantáneo de BANCA MARCH, que le permitirá realizar sus compras al contado. Obtenga hasta UN MILLON de Pts. instantáneamente y cifras superiores en un máximo de 48 horas. Desde 3 a 60 meses de plazo.

Infórmese en cualquiera de las oficinas de Banca March o en los establecimientos donde vea el distintivo "CRÈDIT RÀPID"

L'AJUNTAMENT INFORMA

RESUMS DE LES ACTES DE LES SESSIONS EXTRAORDINÀRIES DEL MES D'AGOST DE 1991

10 d'Agost de 1991

SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA DEL PLE DE L'AJUNTAMENT

RESOLUCIÓ DEL RECURS PRESENTAT PEL PSM REFERENT A COMISSIONS INFORMATIVES

El batle dona compte a la Corporació del recurs de reposició interposat pel P.S.M. contra l'acord número 3 de la sessió del 21-6-91 i vists els informes tècnics emesos per la Secretaria de l'Ajuntament i els Serveis Tècnics del CIM, proposa al ple que s'acordi desestimar parcialment l'esmentat recurs en el sentit que no procedeix anullar l'acord recorregut i estimar-lo parcialment en el sentit que sí procedeix crear almanco una Comissió Informativa.

Sampol Mas (PSM) pren la paraula i fa certes observacions referides als informes de l'expedient suggerint se solliciti un nou informe als Serveis Tècnics de la Conselleria Adjunta a la Presidència de la CAIB, manifestant que el fons de l'assumpte plantejat en el recurs és l'esperit democràtic de l'Ajuntament i no augmentar la burocràcia de l'Administració Municipal, i que el vot del seu grup a la proposta presentada serà negatiu, entre moltes altres raons perquè no se solventa l'esmentada qüestió de fons. En qualsevol cas anuncia que presentarà les pertinents alegacions a la modificació del R.O.M. (Reglament Orgànic Municipal).

Miralles Pizà (PSOE) també realitzà certes observacions referents als informes obrants a l'expedient i manifesta que el vot del seu grup a la proposta presentada serà negatiu, donat que la política seguida pel grup de govern suposa una minva de la participació popular a la vida municipal i un atemptat contra la democràcia.

Tancat el debat, la Corporació amb quatre vots en contra dels regidors del PSM i PSOE (a la sessió no hi havia el de C.B.) i sis vots favorables dels regidors del PP, acorda:

1.- Desestimar parcialment el recurs de reposició interposat pel PSM contra

l'acord abans citat, en el sentit que no procedeix declarar-lo nul, anullar, revocar o deixar-lo sense efecte, donat que ajustant-se a la normativa aplicable i reunint els requisits corresponents, no pot enquadrar-se a cap dels supòsits d'invalidesa prevists per la Llei.

2.- Estimar parcialment l'esmentat recurs en el sentit que el Ple de l'Ajuntament procedesqui a la creació d'almanco una Comissió Informativa de caràcter general a fi de donar compliment al R.O.M.

CREACIÓ DE COMISSIONS INFORMATIVES PERMANENTS

A proposta del batle, la Corporació, amb els quatre vots en contra dels regidors del PSM i del PSOE i els sis favorables dels del PP, acorda:

1.- Crear la Comissió Informativa de caràcter general que, com òrgan complementari tindrà la funció d'estudi i dictaminació obligatòria dels assumptes sotmesos a coneixement del Ple i de la Comissió Municipal de Govern.

2.- Aquesta Comissió, acomodant-se a la proporcionalitat existent entre els diversos grups municipals dins la Corporació, queda determinada així:

President: El batle.

Vocals : 3 del grup PP: Jaume Bauzá,
Joan Moncadas i Raimundo Arbona.
1 del PSOE: Josep Ma. Munar.
1 del PSM: Mateu Ginard.
1 de CB: Joan Verger Gomila.

RESOLUCIÓ SOBRE ACORDS DEL PLE DES DEL 21 DE JUNY PASSAT

Vists els informes tècnics abans esmentats obrants a l'expedient del recurs de reposició citat i davant la proposta de la batlia perquè es procedesqui a crear una Comissió Informativa de Caràcter General, la Corporació, amb l'abstenció dels dos regidors del PSM i el vot favorable dels vuit restants, acorda:

1.- Suspendre els acords adoptats pel Ple de l'Ajuntament des del 21-6-91 a fi de garantir l'interès general i la seguretat jurídica dels administrats i d'aquesta Corporació.

2.- Que, una vegada constituïda la Comissió Informativa de Caràcter General, aquesta procedesqui a l'estudi i dictaminació dels assumptes sotmesos a coneixement del Ple de l'Ajuntament a fi que aquest adopti, en el seu cas, els acords pertinents.

12 d'agost de 1991

DUES SESSIONS INFORMATIVES EXTRAORDINÀRIES

Dia 12 d'agost de 1991 se celebren dues sessions extraordinàries per part de la Comissió Informativa de caràcter general.

A la primera s'aprovà la constitució de la mateixa Comissió i el sistema

que seguiria.

A la segona es decidí el règim de sessions i l'estudi i dictaminació dels assumptes referents als acords adoptats pel Ple i la Comissió de Govern, des del 21 de juny passat.

16 d'agost de 1991

SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA DEL PLE DE L'AJUNTAMENT

A la sessió extraordinària celebrada el 16 d'agost passat foren aprovats tots els assumptes tractats pel Ple de l'Ajuntament des del 21 de juny anterior,

amb similars quòrums de votació, els acords dels quals foren suspesos en data 10-8-91 a rel del recurs interposat pel grup municipal del P.S.M.

L'AJUNTAMENT INFORMA

29 d'agost de 1991

SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA DEL PLE DE L'AJUNTAMENT

INFORMES D'ALCALDIA

A requeriment del batle, el regidor de Cultura donà compte de l'adquisició d'un ordinador per a la biblioteca i del projecte d'editar una guia del poblat prehistòric de Son Fornés, sota la direcció i assessorament de l'equip d'excavació i investigació.

MOCIÓ DEL P.S.M.

Sobre l'expedient d'obra de la Residència de la Tercera Edat

El grup municipal del PSM presentà la següent moció: "Havent examinat la contractació de l'obra "Residència de la 3a. Edat de Ca ses Monges i trobant-hi algunes irregularitats... proposam crear una comissió investigadora que dictami en conseqüència i resolgui el Ple". Moció que, previ debat i exposició del secretari indicant que les actuacions s'ajusten a la normativa legal, fou rebutjada per 4 vots a favor (PSM i PSOE) i 6 en contra (PP).

MOCIÓ DEL P.S.M.

Sobre el Pou del Rei

La moció del PSM sobre la restauració del Pou del Rei, demanava: a)

que es nomenàs una comissió a fi d'iniciar les gestions per a la seva restauració, i b) per a tal cosa s'oferien els regidors del PSM a ser els responsables de la comissió que es nomenàs.

Després del debat s'acordà, rebutjar-la amb 8 vots (PP i PSOE) i 2 abstencions (PSM), preveient crear pròximament una comissió especial dirigida pel regidor de Cultura i integrada per un regidor de cada grup municipal.

PADRÓ DE TRIBUTS I COBRAMENT

El Ple, prèvia deliberació i per unanimitat, acordà aprovar aquest padró de 1991, dels impostos municipals:

Contribució urbana	14.531.692
Id. (ingressos directes)	338.069
Llicència Fiscal industrial	3.161.878
" " professional	215.159
Contribució rústica	639.357
Càrrec total	18.886.155

S'exposarà al públic durant 15 dies a efectes de reclamació abans del període de cobrament voluntari.

PRECS I PREGUNTES

Se'n formularen diferents, però el batle informà que, per norma, seran contestats a la següent sessió.

BAN DE L'ALCALDIA DE MONTUÏRI

Degut a la manca de cadires i a la incomoditat que suposava haver d'estar drets o tornar-se'n a ca seva sense hever pogut fruir dels actes de les festes de Sant Bartomeu que es desenvolupen a Plaça o en Es Dau, el Consistori de Montuïri va adquirir un bon nombre de butaques per tal d'evitar aquesta molèstia.

Però ha estat grossa la decepció quan s'ha pogut comprovar que una trentena d'aquestes butaques han estat sostretes per unes persones que han oblidat la noblesa i finalitat amb què foren posades; les quals, per altra part, pertanyen a tots els montuïrers, i l'Ajuntament sols és l'entitat que n'és depositària.

Es per això que abans de prendre mesures dràstiques, sempre desagraables, desitjaríem que d'una o altra manera fossin restituïdes a la Casa de la Vila totes aquelles butaques indegudament apropiades.

Montuïri, 29 d'agost de 1991.

El Batle,

Joan A. Ramonell

Dos dits de seny

DINERS BEN GASTATS

Alguns creuen que En Salomó només sap veure defectes i "treure pedaços bruts". I no és ver: quan la cosa s'ho mereix, també sap "donar una cullerada de mel", com en el present cas.

Durant les passades festes de Sant Bartomeu, l'Ajuntament va adquirir uns quants centenars de cadires noves i còmodes, que escampades per Plaça convidaven a seure relaxadament, a dialogar amb els amics i en definitiva a "fer poble". Fou un encert reconegut per bona part dels montuïrers i forans, fossin o no simpatitzants de l'actual Consistori. Enhorabona per uns diners tan ben gastats. "Qui a bona cadira seu, bona ventura espera".

Ara bé: totes les monedes tenen dues cares. I la cara negativa, en aquest cas, correspon a l'egoisme de certes persones que no saben o no volen respectar els béns comunitaris.

Per una part, és criticable l'actitud d'aquells que quasi per sistema es dediquen a reservar cadires per a hipotètics ocupants, que sovint no arriben a comparèixer, sense tenir en compte que "en es molí, qui primer hi és, primer engana".

Per altra part, i això sí que és molt greu, no hi manquen desaprensius que interpreten de forma molt particular allò de: "Tot lo de Mallorca és dels mallorquins", i no tene cap escrúpol en dur-se'n cadires a ca seva, convençuts que "qui roba al comú, no roba a ningú". Per desgràcia són molts els qui pensen així a tots els nivells. I així va el món.

Salomó

CANVI DE DELEGAT

Ha pres possessió com a Delegat de la sucursal de la Caixa "Sa Nostra" a Montuïri, Joan Antoni Payeres Fornés, un montuïrer que abans estava en el departament d'auditoria dels serveis centrals.

Miquel Angel Moncadas deixa l'oficina de Montuïri per haver estat destinat a una nova sucursal a Ciutat.

Pere Sampol Mas, Parlamentari Balear

COM A DIPUTAT ESTÀ A LES COMISSIONS D'HISENDA I DE TURISME

No necessita presentació. Possiblement l'hauríem de situar dins el grup de persones que més ha participat en la dinàmica recent del nostre poble. Ara el trobam exercint el càrrec de diputat en el Parlament de la Illes Balears. Una passa considerable dins l'ambient de la política. Parlem d'en Pere Sampol.

—Com tengueres l'oportunitat de fer-te diputat?

—Dins el partit s'obri un temps pre-electoral, on es van presentant els candidats. I a mi em demanaren per anar de segon; o vaja, dins un lloc entre els tres primers. I a la fi va esser el segon.

—¿Et pensaves entrar?

—Sí; perquè anant de segon, hi havia d'haver un resultat molt dolent per a no sortir. I de fet, milloràrem, i va entrar fins i tot el tercer.

—¿Quina és la tasca com a diputat?

—Hi ha una doble feina: primer és dins el parlament, com a diputat, allà on ens hem assignat distintes comissions. Per exemple, jo estic a la comissió d'Hisenda i a la comissió de Turisme. La tasca que feim dins el Parlament és des de presentar proposicions de llei, sobre qualche tema que creim que s'hagi de legislar, fins a preguntes per controlar la gestió de govern.

—¿I com a membre del Consell Insular?

—Dins el Consell Insular estic a la comissió d'Hisenda i a dins la de Personal, si bé el Consell ja funciona més com ajuntament gros. Anam allà com si fos paregut a l'Ajuntament de Palma.

—El jurament del càrrec per part dels membres del PSM i EN va diferir dels de la resta. ¿Per què?

—Es demana que dins el Parlament s'acati la Constitució i l'Estatut d'Autonomia. Evidentment estan votats per majoria i els acatam; però vàrem aficar una clàusula, que era sense renunciar als drets d'autodeterminació del nostre poble. Això és perquè l'Estatut és dolent, és un dels Estatuts més magres, i de fet el Parlament ja ha aprovat la seva reforma. Nosaltres volem que es

Pere Sampol no vol viure professionalment de la política tota la vida

vagin ampliant les competències de cada dia. I a la vegada també hi ha determinats punts de la Constitució, dels quals altres partits ja parlen de reformar-los, ja que és totalment necessari si volem augmentar l'autogovern. De fet això és una simple descentralització administrativa i no es pot parlar d'autonomia.

—El fet que hi hagi majoria absoluta al Parlament, ¿dificulta o facilita la tasca de l'oposició?

—A la legislatura passada, clar, sempre mancava un vot per fer majoria absoluta i va permetre que certes iniciatives legislatives de l'oposició tirassin endavant. Una molt important va esser la llei dels camps de golf, que ve a ser un poc restrictiva, i ara permet que no es puguin fer camps de golf, per exemple, si no s'utilitza aigua depurada. Aquest és un fet importantíssim degut a la manca d'aigua que hi ha a Mallorca. Això és un exemple de com funcionava abans i ara supòs que hi haurà el que es diu "rodillo", votacions, i per tant, nosaltres seguirem fent les propostes del programa, intentant que el Parlament sigui un lloc per crear consciència de poble, de recuperar de cada dia més autogovern.

—¿Què pot fer un diputat de Montuiri per Montuiri?

—Crec que la millor feina que es pot fer és deixar el nom de Montuiri alt. Això vol dir que no quedi tancat per escàndols i corrupteles. I a la vegada dins el Consell Insular intentar que a través del Pla d'Obres i Serveis arribin subvencions tan equilibrades com sia possible. I a la vegada el que pens fer

és informar a les entitats del poble, quan, per exemple s'obri una línia de subvencions per a un tema concret si no ho fa el Consell directament m'he plantejat de fer-ho jo.

—En quant a la teva vida, feina... ¿què ha suposat aquest càrrec?

—Jo —diu en Pere— abans de presentar-me vaig arribar a un acord amb la feina, per no deixar-la totalment, perquè no vull viure professionalment de la política tota la vida. Sempre vull deixar una porta oberta perquè crec que això és primordial per llavors tenir independència política. Crec que quan una persona ha de viure del càrrec públic és quan comença a fer concessions, comença a renegar un poc de la seva ideologia per aferrar-se al càrrec; i a això jo no ho vull fer.

—¿I quant al fet que siguis regidor?

—Realment a l'Ajuntament de Montuiri no es respecten els drets de regidor. Avui mateix s'ha acceptat en part un recurs de reposició que nosaltres presentàrem en el sentit que s'han de constituir com a mínim una comissió d'informació. Aquí s'ha produït un fet gravíssim, i és que es retalla la possibilitat que l'oposició participi. Nosaltres, quan governàvem, vàrem fer un reglament orgànic que deia que hi havia d'haver un ple ordinari cada mes, obligatòriament, ja que en els plens ordinaris és allà on l'oposició, a través de prec i preguntes, fa la feina de fiscalització de la majoria. I això pràcticament no és possible havent-hi plens cada tres mesos, on realment és més difícil fer un seguiment. Jo no comprenc per què s'ha fet això, tenint una majoria còmoda, i pens que si és que hi ha coses que amagar, si no interessa la transparència i la participació democràtica, és perquè les coses no estan ben clares.

—¿Què afegiries al respecte?

—M'agradaria dir, respecte al que el batle diu de la supressió de les comissions, que és perquè no hi assistim. Això és una mentida, és fals, perquè de fet es convocaven molt poques comissions i de fet vàrem anar a quasi totes. Ara es va

(Continua a la pàgina següent)

Pere Sampol Mas:

"La millor feina que pot fer un diputat de Montuïri és deixar el nom de Montuïri alt"

"Intentaré que arribin subvencions tan equilibrades com sia possible"

(Ve de la pàgina anterior)

convocar a una o a dues per part d'un delegat d'àrea, però nosaltres no volem anar a l'Ajuntament perquè un dels delegats ens concedesqui una gràcia, sinó perquè tenim drets des del moment que hem estat elegits, que volem que ens respectin i mentre no es creïn les comissions informatives, no assistirem a convocatòries irregulars d'aquestes.

—¿Vols dir res més?

—Un altre tema és que si l'Ajuntament és una empresa, a totes els consellers del consell d'administració es poden expressar. No es margina un 40 ò 45 per cent, sinó que tots els directius tenen els canals per participar. Ara bé, vull dir que arreglats estam si aquest Ajuntament ha

de funcionar com una empresa amb l'experiència empresarial del qui ha d'esser el primer gerent.

—Finalment i respecte als comentaris del batle a l'entrevista del mes passat, ¿què hi tens que dir?

—No és veritat que jo no vulgui col·laborar amb en Joan Ramonell per diferències polítiques. He demostrat que puc col·laborar amb persones d'altres ideologies. Les diferències són bàsicament personals. Jo —conclou en Pere Sampol— valor molt la formalitat, la feina planificada, el càlcul minuciós de cada pesseta que es gasta, la paraula donada... I en aquests aspectes reconec que som incompatibles.

Ma. Antònia Rigo

Carta al director

Sr. Director de Bona Pau:

Des d'un partit, el PSIB-PSOE, present a la Corporació municipal montuïrera des de la seva constitució com a corporació democràtica, mai ens havíem trobat en una situació parellada a l'actual, caracteritzada per una crispació de la vida social i política motivada per la gestió d'una dreita amb reminiscències de la societat rural caciquil d'antuvi, i que ho vol impregnar tot de tal manera que, conduïda per una prepotència desmesurada, es creu en el dret de tancar la veu de l'oposició fins a les darreres conseqüències, menyspreant les pròpies aportacions no menys dignes que les seves, i que representen quasi la meitat dels montuïrers.

Per tot això és que ens adreçam a la que consideram revista del poble —de tot un poble— perquè poguem exercir el dret d'informar els ciutadans que ens han votat i que depositaren sa seva confiança en nosaltres per tal de defensar els interessos generals del poble de Montuïri.

Vista la intenció de la majoria municipal de no fer comissions informatives

i de modificar el Reglament Orgànic de funcionament intern, s'esgant la participació nostra, és pel que proposam a Bona Pau que tenguí a bé iniciar una secció oberta als partits de l'oposició i a tots els ciutadans de Montuïri que vulguin exercir la seva opinió sobre els assumptes de la vida política del nostre poble.

Voldríem iniciar aquesta secció amb les següents preguntes adreçades a la majoria del govern popular:

1. ¿Quin és el cost de les obres fetes al moll des Fraret per tal d'evitar els efectes de les torrentades? L'Ajuntament, segons ens consta, no les ha pagades ni tan sols pressupostades. ¿A canvi de què les ha fetes el contractista?

2. Les obres de la primera fase de la Residència de la 3a. Edat, 26.666.666 ptes. es feren per adjudicació directa sense cap tipus de baixa. Al darrer ple del mes de juliol s'aprovà contractar mitjançant adjudicació directa la piscina municipal, 23.784.448 ptes. De la baixa que es farà s'han de pagar el drenatge del camp de futbol i l'ampliació de l'enllumenat. Tota l'oposició,

UN LLIBRE NOU

PADRE VIEJO

de Bartomeu Font Obrador

Els qui vulguin saber un poc més de les corrieres i tasca desenvolupada per fra Juníper Serra, poden llegir aquesta semblança biogràfica, repleta d'humanitat de l'evangelitzador de Califòrnia.

Està escrita per Bartomeu Font Obrador i inclosa dins la col·lecció "Balears i Amèrica", la qual suposa un instrument que divulga els episodis balears més destacats del descobriment del Nou Món fins als nostres dies.

Fra Juníper va ensenyar a llegir, parlar, cantar i també a treballar tant oficis com els mostrà a sembrar, cuidar arbres, conduir el bestiar... i també a viure pacíficament. D'aquí que amorosament li deien "Padre Viejo".

Un llibret que és d'apreciar, senzill, digne i amb profusió de fotografies, adequat per encapçalar una nova col·lecció.

O.A.

Editat per la Comissió Vè. Centenari, Col. "Balears i Amèrica". Palma, 1991. 48 pàgs.

donat la manca de transparència, volia votar en contra, però ho férem afirmativament ja que el batle es va comprometre a que participariem en l'adjudicació de les obres. L'enllumenat i el drenatge estan acabats i ni hem estat convocats ni informats. ¿Per què d'una obra de 26 milions no hi ha cap tipus de compensació municipal i d'una altra que encara s'ha de fer, de 23 milions, se suposa que sí, n'hi haurà (i grossa)?

3. A l'any 1991 s'ha de fer el pou per a la canalització d'aigua potable. Sembla que s'ha elegit una finca a Son Costa. ¿Quin tipus de gestions i concert s'ha fet amb el propietari?

Agraint les facilitats donades per Bona Pau, restam a la vostra disposició. Ben cordialment,

Comité Local del PSIB-PSOE

N. de la R.- Bona Pau està oberta i disposta a publicar les cartes al director, opinions, suggerències, punts de vista... sempre que tinguin incidència dins la vida de Montuïri, i els seus autors s'identifiquin.

Antoni Munar Ara

Amb una beca, estudia Ciències Físiques a Moscou i passa les vacances a Montuïri

Es fill de pare montuïrer —Antoni “Riera”— i de mare valenciana, però tots els estius el trobam pel nostre poble, quan els estudiants han acabat el curs. Antoni Munar Ara actualment té 21 anys. Després de l'ensenyança primària féu BUP i COU i una vegada haver acabat el primer curs d'enginyeria industrial a la Universitat Politècnica de València se n'anà a continuar els estudis a Rússia.

A les passades festes de Sant Bartomeu el topàrem i ens féu un breu relat de de la seva estada allà i d'altres espectes interessants.

—¿Quins estudis fas a Moscou?

—Estic fent la carrera de Ciències Físiques, a la Facultat de Físico-Matemàtiques de Moscou.

—¿Per quins motius te n'hi vares anar?

—Me n'hi vaig anar pel pretigi que té aquesta facultat, i perquè són les beques donades per la U.R.S.S., unes de les millors, ja que amb cadascuna et paguen a més de la residència, els llibres, els drets de matrícula i un sou.

—¿Com vares poder aconseguir aquesta beca?

—La vaig aconseguir per mitjà de la “Acción de Amistad España-URSS”.

—¿Quin temps fa que hi estudies?

—Aquest és el segon any que hi estic.

—¿Què faràs o què podràs fer després d'haver estudiat a Rússia?

—Què faré no ho sé. El meu somni és poder treballar com investigador.

—¿Quan comença el curs a Rússia i quan acaba?

—El curs comença el dia 1 de setembre i acaba el 25 de juny. Tenim quinze dies de vacances pel gener.

—¿Quines diferències existeixen entre la vida de Moscou i la vida d'Espanya?

Antoni Munar a una plaça del centre de Moscou

—La vida de Moscou és bastant diferent a la vida d'Espanya, tant en la mentalitat, ja que quasi no hi ha festes, com en el clima així com en els més petits detalls de la vida quotidiana. Basta dir-te que fins i tot per pujar als autobussos es fa d'una manera molt diferent.

—¿Com transcorr un dia normal de la teva vida moscovita?

—Tenim classe continuada des de les 9 del matí fins a les 3 ò les 5 de l'horabaixa, segons els dies. Després me'n vaig a la biblioteca fins a les 7 ò les 8, i llavors a sopar, a la residència.

—¿Penses quedar a Rússia després d'haver acabat els estudis?

—No. A lo millor hi faré el doctorat, però això encara queda molt lluny.

—¿Per quin motiu elegires Moscou i no un altre lloc per als teus estudis?

—Per la mateixa qualitat dels estudis.

—Ales vacances, vens a Espanya o et quedes a Moscou?

—Per les vacances d'estiu veng sempre a Espanya. En l'hivern, una vegada viag anar a Xina i una altra vaig venir a Espanya.

—¿Et va ésser difícil adaptar-te a la

vida de Moscou?

—Sempre n'és difícil, adaptar-s'hi, a la vida d'un país estranger, i en el cas de la URSS, especialment, per ser-hi un país amb un sistema tan diferent del nostre, però és pot dir que ja n'estic completament adaptat.

—¿Quantes llengües saps?

—Parlar bé: francès i rus, i d'angès, el suficient per poder-me comunicar.

—¿Quines diferències hi ha entre la llengua russa i les derivades del llatí?

—L'alfabet rus n'és una, encara que no reporta tantes dificultats com es pensa. Les declinacions i el sistema verbal és el que més problemes ens dona als parlants de llengües d'origen llatí.

—¿Quins records tens de la teva etapa de la vida montuïrera?

—Principalment de l'estiu, d'anar a caçar amb mon pare i ser de la Societat de Caçadors.

—¿Què en pensen els teus pares dels teus estudis i de la teva estada a Rússia?

—Estan molt contents i me'n donen suport i ajuda, en tot el que poden.

Gabriel Gomila

Merescut homenatge**Als que enguany compleixen les noces d'or i als majors de 80 anys**

L'Associació de la Tercera Edat en col·laboració amb l'Ajuntament varen organitzar una sèrie d'actes que se celebraren el diumenge dia 11 d'Agost per homenatjar els matrimonis que enguany compleixen les noces d'or i totes les persones que han arribat als 80 anys.

No hi pogueren assistir tots, ni d'aquests ni d'aquells perquè, lògicament, un bon grapat d'ells estaven impeditos.

Començà amb una solemne missa a l'església amb l'actuació de la coral "Mont Liri". Després, ja a plaça, l'agrupació local "Flor de Murta" va interpretar una selecció de balls mallorquins. I

seguidament la banda de música els oferí un concert.

Tot seguit el batle pronuncià unes paraules adequades a l'acte i el president de l'Associació també va voler reconèixer públicament tot quant suposa per al poble un col·lectiu de 160 persones de més de 80 anys així com que enguany nou matrimonis hagin complert les noces d'or. Aquests reberen una palanquilla d'argent i aquells un capsa de galetes.

Tot va acabar amb un animat ball de saló amenitzat per l'Orquestra "Puch Grup".

Madò Margalida "Rostida", de 97 anys, la més vella del poble, encara assistí a la festa

CAFÈ

Ca n'Aloi

Saluda el poble de Montuïri amb motiu de la reobertura i està a disposició de tothom que vulgui emprar els seus serveis

Carrer Major, 15

Telef. 64 60 04

Montuïri

L'amo en Miquel "Parrí", vuitantí, que no hi pogué assistir envià aquesta glosa:

Tots es de sa tercera edat
vos salut en aquest dia,
per ordre de s'alcaldia
a posta m'he presentat.
Vos desig felicitat,
salut i prosperitat,
poder viure en germandat,
sense cap "enfermedat"
lo que mos queda de vida.

SA NOSTRA D'OR

*Un servei d'or
per a
gent d'or*

**ARA
COMENÇA LO MILLOR**

"SA NOSTRA"
CAIXA DE BALEARS

Enguany les festes de Sant Bartomeu Les poques innovacions que oferiren, fe

Encara que el programa de les festes de Sant Bartomeu d'enguany fou semblant al de cada any, també és cert que les festes cada vegada tenen un deix diferent que les caracteritza.

Les d'enguany, per exemple, hauran passat com les de l'any en què més persones han representat el dimoni, això per no dir que més dimonis hi ha hagut,

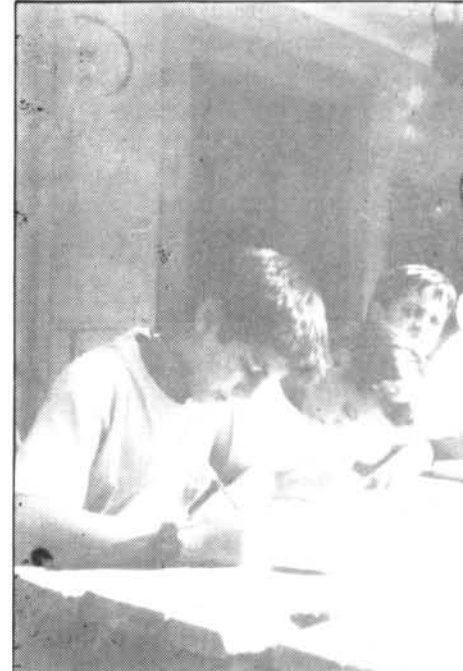
perquè dimoni sols n'hi ha un. Començem per dir que el titular, en "Juanjo", no ho pogué ésser per sofrir un esquinç. En Toni Jiménez, que el substituïa, va sofrir també un "tiron" als pocs minuts d'haver sortit, el dissabte de Sant Bartomeu. Després, en Rafel Miralles "Xiripa", sols pogué resistir el vestit i careta uns deu minuts, perquè no era de

la seva talla. I va haver de continuar fins a la fi, Antoni Sastre, "Xinet". I el dia de Sant Bartomeu ho fou el Biel Mayol "Llobet" i el dia de la segona festa, per les corregudes, repetí en "Xinet", sabent bé tots exerciren satisfactòriament el personatge.

Per altra part, possiblement ha estat l'any que més gent externa i de la vila

La sortida dels Cossiers cada any convoca molta gent, sobretot jove. Més tard, tots els carrers per allà on passaren estaven sobresaturats.

El primer dia d'activitats per la vila. Molts d'ells preferiren

Les corregudes de cintes a Plaça varen convocar nombrosos ciclistes aficionats, sobretot petits, però amb desig d'aconseguir qualque cosa.

En el concurs d'estels en Es Dau els participants s'afanyaren sota la mir

omeu assoliren un ample ressó n intrascendents, però ben acceptades

hi havia pels carrers durant l'actuació dels Cossiers, el dissabte de Sant Bartomeu. Des de damunt Es Pujol fins a Ca n'Aloi no s'hi podia passar: era com una riuada humana on no hi cabia ningú més.

La col·locació d'unes 800 butaques per part de l'Ajuntament, enmig de Plaça, perquè tothom pogués gaudir

els dies de festa, fou una altra agradable novetat, que la gent alabà molt favorablement, i les aprofità. Avui les festes satisfan en relació a la comoditat amb què les viuen. I poder seure bé, té el seu valor.

L'amollada de les rodelles, totes seguides, una rera l'altra i no en els intermedis del concert, fou un altre

fet diferenciador d'anys passats. I no diguem de la forta incidència en la premsa diària de Ciutat, així com ràdios i televisions, també serví per difondre millor tant les actuacions dels Cossiers com les mateixes festes.

Foren alguns dels molts aspectes que la gent comentava i que també consideram dignes d'esmentar.

ts en va reunir un bon grapat.
ixar damunt el cadafal.

La "Gimkana" de "Radio Murta" començà a mitjan horabaixa i acabà ja de nit.
L'alegria després d'haver rebut els originals trofeus no es podia dissimular.

os participants hagueren de contruir-los
i orientació dels majors.

Els graons fou lloc privilegiat per molts d'espectadors, que friuren de debò.
La gent jove no tenia cap complex quan, asseguts en terra, contemplava l'espectacle.

Miquel Juan Bauzà, "En Miquel Caragol"

Disminuït psíquic, íntimament lligat a les festes de Sant Bartomeu, era l'essència de la popularitat

No fou cap professor de Filosofia o de Matemàtiques, ni ostentà cap càrrec públic important. No va esser tampoc un militar il·lustre. Va esser, però, un home que dins la seva desgràcia donà caràcter a una època del nostre poble. Va esser per a tots un amic... i deixà petjada.

Poc temps fa que com molts d'anys abans hem tornat gaudir de les festes de Sant Bartomeu al nostre poble.

Per trobar-los el gust, però, per apreciar-les en tot quant valen, quasi diríem que és imprescindible haver nascut a Montuïri.

La multitud que anualment invadeix la plaça i els nostres carrers amb semblant alegre, les corregudes davant el dimoni, l'esplendor dels nostres cossiers, amb el peculiar renou dels seus cascavells, es confonen i es mesclen amb l'aroma de l'alfabeguera, el so del tamborí i flabiol i la música estrident de les xeremies inundant el poble dins un ambient de festa major: La festa de Sant Bartomeu.

Els qui fa tants d'anys que hem tengut la sort de viure aquest dia, notam però a manca un personatge enyorat i que es pot dir, íntimament lligat a aquests dies.

El seu esperit, per als qui el coneguérem, sura encara entre la bullícia de la gent, en tal data. Si feim jugar un poquet la imaginació, el podem veure encara "filet" (1) a la boca, un capell de palmes mitjanceret que cobreix en part el seu cabells, on el pas dels anys li han deixat ja la seva marca, i les butxaques de l'americana plenes de revistes doblades confont-se com un montuïrer més entre la gent. Li ajuda a suportar la seva lleugera coixera un gaiato que sempre duu amb la mà. Està afortunat; per a ell és el dia més gran de l'any.

El que tractam de descriure és en Miquel "Caragol". En "Quei" —parlant d'un mode afectuós—, per als seus familiars íntims.

En Miquel era l'essència de la popularitat dins el nostre poble. Mai se sap de ningú que es burlàs d'ell, ni tan sols d'enfora. Ens divertíem amb ell —que és molt distint— nins i grans. Al registre de l'Ajuntament està inscrit amb el nom de Miquel Juan Bauçà.

Dins el poble, com hem dit, el coneixíem pel nom de Miquel "Caragol".

Nasqué el 26 d'abril de 1897 —que

aquest any fou el dia del Puig, ens diu la seva germana—. Als cinc anys sofrí una meningitis aguda que el convertí en un disminuït psíquic. Des d'aquells moments en Miquel es transformaria dins el poble en una figura popular i mítica.

El so del flabiol i tamborí, al ritme del qual ballen els nostres cossiers, el tenien embruixat. Tot l'any els tenia presents en les seves converses i exclamacions.

Mesos abans d'arribar les festes del nostre poble, quan començava a fer calor, en Miquel anava remogut ferm, esperant l'esdeveniment. Però la seva felicitat era màxima quan arribava el dissabte de Sant Bartomeu. Si ens diguessin que es divertia en extrem, quan el dimoni, sense voler, l'embolicava amb les "escorretjades", ho haguéssim cregut amb els peus junts; tanta era la seva entrega al nostre ancestral grup folklòric.

Confús el seu esperit, ja que no el seu cos, que es destacava entre tots els nins

del poble que corrién davant el dimoni, era feliç. Sempre el consideràrem com un amic més. Ens partíem amb ell els "filets" que compràvem a l'estany d'amagat dels nostres pares; els nostres berenars i les nostres revistes infantils. Reia amb nosaltres i ens separava amb una cara molt seriosa quan ens barallàvem. Ell formà part de les nostres vides i sempre va estar present dins la nostra infància i joventut. Va esser un més dins els nostres jocs; ens deixava les revistes, les quals tenia molt geloses, ens acompanyava al Dau i a "Na Llarga", quan encara eren conredís; venia a "Can Tamos", on hi jugàvem a futbol, i no mancava tampoc al cinema —on hi tenia l'entrada de franc i on hi passàrem horabaixes memorables—. Estava amb nosaltres al cafè quan fórem més grandets... i sobretot, es repartia inclús amb nosaltres, com hem dit abans, les llanderades que ens solia arribar el dimoni.

Els darrers anys de la seva vida, coix com era, ja no podia sortir tant pel poble. Quan ens deixà, el 22 de gener de 1978, caigueren les llàgrimes a més d'un dels nins que ja érem homes i que havíem compartit una bona part de la nostra vida amb ell. Un amic entranyable desapareixia de les nostres vides. La banda de música del poble, essent com fou un personatge tan apreciat, el despedia també a la plaça.

Són moltes les anècdotes que es conten d'ell. En certa ocasió una persona estranya que vengué al poble va veure un home de més de quaranta anys que l'encalçava i jugava amb en Miquel, rient tots dos i fent molt de trull davant mitja dotzena de desenfeinats que els animaven en els seus jocs. El visitant se'n adonà que almanco un d'ells, per desgràcia, no era normal, però hagué de preguntar qual era el subnormal dels dos.

Recordam encara quan un any per Sant Bartomeu li posaren el vestit del dimoni perquè anàs amb els cossiers una estona. Allò va esser per a ell una vertadera felicitat i gaudíem tots, amb ell, de debò. Corregué darrera nosaltres

(Continua a la pàgina següent)

"EN MIQUEL CARAGOL"...*(Ve de la pàgina anterior)*

simulant que ens pegava, ballà amb els cossiers com sapigué, es llevà i posà moltes vegades la carota. No tengué repòs. A la fi, amb la roba banyada de suor el férem descansar.

Qualsevol època de l'any, però especialment a l'estiu, cridava d'eufòria demanant-nos si havíem vist en "Niu" o en "Banyaverda". La seva expressió més corrent era: "¿Els sents?", referint-se als cossiers. "Ara ve en "Niu"!".

De tots era sabut que el que més li agradava era el fumar. Per tant era molt corrent descobrir en ell un sentit de l'humor molt especial, quan es trobava amb un amic qualsevol, que fumava un puro. En aquest cas s'acostava al citat fumador, es regirava un poc de costat i amb un to de veu entre seriós i un tant en broma exclamava com si no es referís a ell: "Tira'l". Moltíssimes vegades el puro de l'amic l'acabava de fumar en Miquel. Generalment, en aquests casos els qui enrevoltaven el fumador en veure

en Miquel que s'acostava començaven ja a dir-li: "Tira'l". Inevitablement, com hem dit, en Miquel acabava el puro.

Les revistes gràfiques "el duien venut". Alguns exemplars d'abans de la guerra civil, com foren "Mundo Gráfico", "Nuevo Mundo" o la mateixa "La Vanguardia", guaitaven sempre doblegades de les seves butxaques o davall el braç. Fins i tot encara va esser a temps de fullejar la revista "Hola", a la qual, segons la seva família, fou un gran aficionat.

Quan a la pantalla del cinema hi havia una escena emotiva, durant la qual el silenci regnava dins la sala i el públic estava electrizat i expectant, sentien de cop una de les expressions d'en Miquel, clara, seca i carregada d'humor: "No ploris". La tensió desapareixia al moment i el públic unànimament reia l'ocurrència.

La següent enècdota reflexa feelment qui era i què representava per al poble en Miquel.

Essent l'amo en Gaspar de Meià balte de Montuïri es va rebre la visita del Governador Civil per inaugurar unes obres en el nostre Puig de Sant Miquel. El Governador demanà al batle qui era la persona més popular del poble, ja que li agradaria saludar-la. L'amo en Gaspar no ho dubtà gens; va dir al Governador que ho lamentava molt, però el personatge més popular del nostre poble no se'l podia presentar perquè estava malalt i al llit. Però li va dir el seu nom: Era en Miquel "Caragol".

Nosaltres tornàrem grans i ens férem homes. Ell tornà vell; els sentiments mutus, però, no canviaren. Ara, amb aquestes senzilles retxes, senzill com va esser ell, hem volgut dedicar un record a l'home, a l'amic que durant 81 anys donà un caràcter al poble i que, sens dubte, s'ha convertit ja en un personatge legendari.

Miquel Martorell Arbona

(1) Tipus de cigarrets molt vulgars i que fumaven el noranta per cent dels homes d'aquell temps. La capsa, de 20 cigarrets, valia 0'20 ptes.

FIAT MOTOR
ES PLA FIAT

VENDA I TALLER
MECANIC DE TOTA
CLASSE DE COTXES

RAFAEL ROSSELLÓ NICOLAU

C/ Emili Pou, 36

Tlf. 64 65 75

Montuïri

Joan Roca Pocoví, "Llucio"

L'única persona viva del poble vinculada al cinema mut

Íntimament lligat al temps del cinema mut a Montuïri. Persona amable i correcta —com el seu germà Gabriel del cinema sonor— ell, pot contar moltes coses del mut. Al llarg de la conversa que hem tengut ha fet que la cortina de boira que el temps havia depositat dins el nostre passat es dissipés i aquest tornàs lluir clar i amb netedat com si fos ahir que haguessin succeït els fets de què parlem. Ens referim a Joan Roca Pocoví, "Llucio".

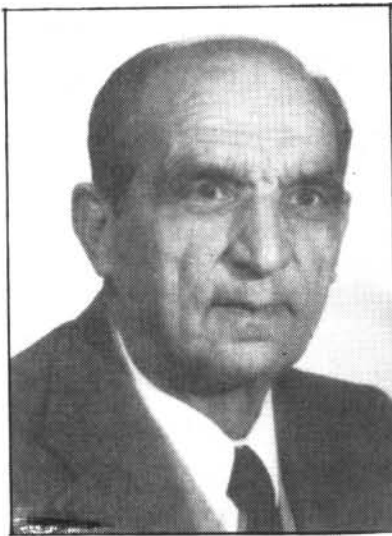
Na Margalida, la seva dona, ens acompanyarà en aquesta entrevista, a petició nostra. La seva ajuda és molt important, ja que durant molts d'anys al cinema de "Ca n'Aloi" ("Cine Royal") ella tant despatxava com recollia les entrades d'accés al saló.

Asseguts a unes butaques del seu domicili de Palma i dins una saleta molt acollidora, canviem impressions. El renou estrident de la Capital queda esvaït i quasi anul·lat quan ens deixam submergir dins la narració, o més ben dit, dins els records que en Joan va desgranant.

És l'únic home que ens queda al poble vinculat al cinema mut. El que es dedicà exclusivament a manejar les càmeres d'aquest tipus de cinema (1). L'aparell "Gaumont" que guarda en molt bones condicions el seu germà Biel, podria contar-nos, si pogués, molt i bé de les seves hàbils mans. Fou la persona que mitjançant les màquines i les cintes ens deixava a lloure damunt la pantalla del "Cine Royal" els personatges amb els quals tots els nins del poble estàvem citats els diumenges horabaixa. En "Buster Keaton", en "Chaplin", "La Pandilla", els indis, el "valent", els "contraris"

Anys més tard, en Joan fou un important empleat de "Gesa" on hi deixà molts i bons amics. Nasqué el 5 de gener de 1910. Per tant, el 5 del passat gener complí els 81 anys. Des de llavors ha plogut molt i el món ha donat moltes voltes. Es casà el 18 de setembre de 1935. Té una filla i dos fills, tres néts i quatre nètes i tres renets.

—Comencem pel principi: ¿On vares anar a escola, Joan?

—Els meus primers records són de l'escola de les monges. El costum era precisament aquest, començar amb les monges fins a la Primera Comunió. Després passàvem a una altre tipus d'ensenyament. Jo, concretament, vaig anar a escola amb el capellà Palou, un tio d'en Miquel de "Son Palou".

—¿On feia les classes?

—Damunt el celler de Can Ferrando, al carrer d'Abaix.

Cal recordar la quantitat d'homes del nostre poble que desfilaren per aquest local essent nins per adquirir els coneixements necessaris per anar pel món. La possibilitat d'ampliar estudis era molt limitada.

—Bé, ¿i després?

—Als 12 anys vaig començar de mosso de fuster amb mestre Tomeu Sampol —l'home de na Francisca "Móra"—, que tenia botiga a la plaça Major. Pel juliol de 1928 em vaig incorporar voluntari a Artilleria i vaig fer el servici militar durant dos anys al quarter de Sant Pere. Em llicenciaren l'any 30, però dins el "Moviment" em tornaren a cridar i em destinaren a S'Horta de Felanitx.

—Si no mal recordam vares fer feina de fuster al carrer del Pou del Rei, devora l'antiga apotecaria. ¿Com fou això?

—Vas bé. L'any 1933 em vaig instal·lar per mi mateix i vaig posar botiga de fuster a la portassa del forn de "Son

Roig". Aquí hi vaig fer les primeres butaques pel cinema sonor de "Ca n'Aloi".

—Però si no anam equivocats, també t'hem vist durant anys fent feina a la farinera de "Can Llull", de la plaça Vella.

En Joan ens observa fent la mitja i fent signes d'afirmació amb el cap. Posa els colzes damunt la tauleta que ens separa, i juntant les mans fortament s'explica.

—L'any 1934-35 el metge de "Meià", l'amo en Biel "Llull" i l'amo en Tomeu de "Son Boivàs" muntaren una farinera a la plaça Vella, on també hi havia un sens fi. Al 1935 don Joan Oliver, el metge de "Meià", vengué a veure'm i em convidà per anar-hi a fer feina mig jornal diari com a serrador. Ens entenguérem, però la feina que hi havia allà era molta i jo hi havia de posar les mans per tot. Així les coses, el 36 estallà el "Moviment" i jo em trobava serrant i ajudant a la farinera.

—¿Qui éreu els que féieu feina allà?

—El Pep "Joanot" i jo.

—No obstant això, sempre has estat molt vinculat —que sapiguem— a la companyia de Gas i Electricitat, actual "GESA".

L'home que entrevistam no amaga la satisfacció que li produeix haver pertenescut a una empresa com "Gesa". En guarda molt bons records.

Es deixa sentir la veu de la seva dona: "Digue-li com hi passares".

—Això anàvem a demanar-te.

—Era l'any 1944 —diu en Joan— quan estant jo fent feina a la farinera, que es movia amb força elèctrica, ens féu una de les habituals visites en Mairata, un alt empleat de "Gas i Electricitat" cap de sector de Llucmajor, i quan el vaig veure, abans de res li vaig dir: "Anit he somiat amb vos, Mairata", i vaig afegir: "he somiat que m'havíeu passat a la Companyia". En Mairata em mirà i em digué: ¿Que hi vols passar? Quan li vaig contestar d'un mode seriós i afirmatiu em digué que em contestaria. Al dia següent em telefonà dient-me que ja era

(Continua a la pàgina següent)

(Ve de la pàgina anterior)

un empleat de la Companyia. Ell i l'amo en Biel Lull ho feren possible. Durant quatre anys vaig esser inspector de comptadors, revisant aquests aparells pels pobles de l'illa. Després vaig estar quatre anys més a la sub-estació de Montuïri, quan es distribuïa la corrent entre Manacor, Lluçmajor, Felanitx i Montuïri. L'any 1951 em destinaren a Felanitx com encarregat principal de "Gesa". Hi vaig estar del 51 al 74. Guard un record molt agradable de Felanitx i de l'empresa que durant tants d'anys he servit.

—Retornem, Joan, a la teva infància. ¿Què ens pots dir més de llavors?

El nostre interlocutor pensa uns moments d'un mode breu, i contesta:

—Els temps han canviat molt. Quan jo feina d'escolanet...

—¿Feres d'escolanet? Això no ens ho havies dit.

Na Margalida —la seva dona— no pot evitar posar-se a riure de gust, i exclamà: "Conta-li com vares sortir d'escolanet".

**Els ídols cinematogràfics dels anys 30...
companyies de revistes que vengueren a Montuïri...
velles cintes ja oblidades...
de quan l'any 20 feina d'escolanet...
i altres episodis encara els recorda emocionat**

En Joan també riu un poc, i continua:

—Si; vaig fer d'escolanet durant quatre o cinc anys, entre 1918 i 1922. Com que tenia bona veu cantava sempre en el cor. En aquell temps hi havia molts de capellans a Montuïri i cada dia, al matí, com és natural, hi havia missa. Però els dilluns, els dimecres i els divendres la celebraven cantada. Començàvem a tocar un senyal a les set i mitja del matí, un altre a les vuit manco quart i el darrer, amb totes les campanes, a les vuit en punt. Aquest darrer senyal es coneixia per "tocar l'ofici". Generalment a tal hora els qui anaven a jornal, començaven la tasca. Com et deia, en aquesta ocasió, quan acabàrem de tocar l'ofici, des del campanar davallàrem ràpidament tots els escolanets i jo vaig quedar al cor, i els altres cap a la sacristia a posar-se el ruquet, si no el duïen, i servir la missa.

Jo em sabia de memòria tots els cants de les misses oficis i funerals, però aquest dia devia pensar en altres coses i vaig envestir a cantar una missa de rèquiem, quan en realitat era dels àngels. El rector Gori s'acostà i m'arribà una betcollada que em féu pegar amb el nas al faristol. Jo no vaig dir paraula, però en dos bots per damunt les voltes vaig esser dins la sacristia i ruquet llevat i cap a ca nostra. Em vaig despedir així. Coses de nins. Més envant, però, hi vaig tornar.

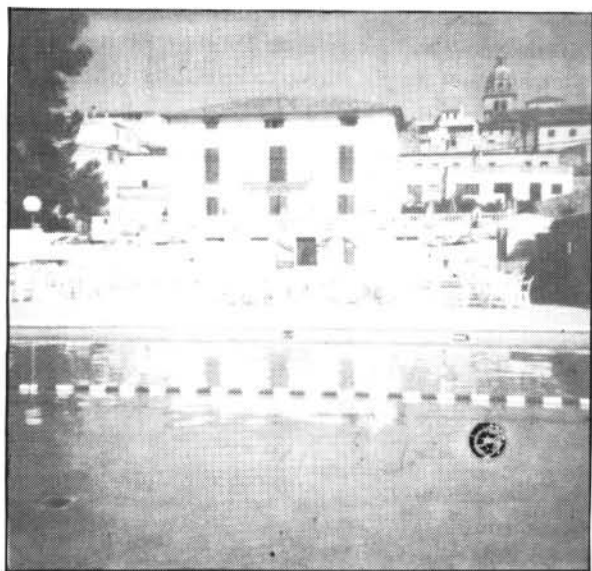
Registram aquest incident com una nota humorística i com un fet que reflecteix molt bé l'ambient d'aquells temps.

—Si et sembla, canviarem de tema. Quan érem nins els meus companys i jo passàrem uns horabixes difícils d'oblidar dins la sala del cinema, seguint les peripecies plenes d'humor d'en "Max Lin-

(Continua a la pàgina següent)

RESTAURANT

ES DAU

**CUINA INTERNACIONAL
PLATS MALLORQUINS
MENJADOR
PISCINA
TERRASSA
FÀCIL APARCAMENT
PREUS ECONÒMICS**

Avda. Es Dau s/n Telf. 64 62 80
MONTUÏRI (Mallorca)

Joan Roca Pocoví, 'Llucio'

(Ve de la pàgina anterior)

der", en "Lupino Lane", "La Pandilla", en "Charlot" o les carreres desenfrenades d'En "Tom Tyler", en "Tim Mc. Coy" i altres damunt uns cavalls que per nosaltres eren més ràpids que qualsevol moto d'avui. ¿Què ens pots dir d'aquells temps? ¿Com t'iniciaves en el maneig de la màquina de cinema mut?

En Joan, que estava un poquet expectant escoltant-nos, encreua els braços i es recolza amb suavitat damunt la taula. Ens mira i està uns moments sense contestar. Sens dubte tampoc pot oblidar aquells temps. Els temps de la nostra infància daurada. Els temps de la seva joventut, enfora ja. I ens contesta.

—Sí; durant uns anys fins a la vinguada del cinema sonor (sonoritzat), vaig ocupar-me de les màquines del cinema mut. Però tal vegada no sàpigués que vaig començar al cinema de Can Sampol.

—Idò mira, és una sorpresa. ¿Per què no ens contes un poc la història dels fets?

—Jo tal vegada tendria uns deu o dotze anys, quan passant pel carrer Major un dia vaig veure unes bigues de ferro molt llargues depositades en terra a una vorera de la plaça Major. Pocs dies després vaig sentir a dir que eren per reforçar el sostre del cafè de Can Toni Sampol (2) on comptaven fer-li un cinema. En efecte, es posà en marxa l'obra, i poc temps després la sala estava a punt. Amb aquestes estàvem quan em vaig presentar a Can Sampol demanant si havien de menester un allot per ajudar dins la cabina de projecció. M'admeteren, i durant uns dos anys vaig ajudar a passar les pel·lícules al cinema de Can Sampol.

—I mentrestant, ¿no en feien a "Ca n'Aloi"?

—Supòs que sí. I més tenint en compte que a "Ca n'Aloi" feien cinema utilitzant el gas, ja feia temps. Mentrestant la màquina que muntaren a Can Sampol utilitzava ja l'electricitat, que produïen a la farinera de "Sa Cova", per il·luminar el poble.

—¿Ens pots dir qui eren les altres persones responsables de la cabina de Can Sampol?

—Una persona de la que em record

Edifici del cinema de Ca n'Aloi, avui perfectament era l'amo en Joan Rossinyol, el pare d'en Gabriel Rossinyol.

—T'escoltam, Joan. Continua per favor.

—Uns dos anys després, damunt l'any 1922, l'amo en Tomeu "Aloi", qui més tard seria el meu sogre, em preguntà si volia ocupar-me de la màquina del seu cinema "Cine Royal". Parlàrem, ens entenguérem i vaig passar a la cabina de projecció de "Ca n'Aloi", on hi vaig estar fins a 1928, que fou quan em vaig incorporar al servei militar.

—¿Què ens pots dir de la part tècnica i el sistema de projecció?

—A "Ca n'Aloi" vaig manejar una màquina "Gaumont", més moderna, si ens situam en aquell temps. Així com la de Can Sampol anava amb l'electricitat del poble, a la de "Ca n'Aloi" l'alimentava un motoret de benzina de cinc o sis cavalls, que duia una alternadora. Per cert, aquest motoret donà llum a part del carrer Major un any per les festes de Sant Bartomeu (3).

—¿Qui era l'operador de "Ca n'Aloi" abans de tu?

—En Tomeu Sampol, el pare de na Jerònia Sampol. Després de jo, ho agafà en Joan "Aloi", el meu cunyat.

—¿Com va esser que abandonares la cabina de projecció de "Ca n'Aloi"?

—A més de que m'havia d'incorporar al servei militar, les coses començaren a complicar-se. Damunt l'any 1928 venqué de Palma un empresari cinematogràfic anomenat Fleixes, amb un procedi-

ment nou, una novetat tècnica, on es pretenia donar sonoritat a les pel·lícules mitjançant uns discs molt grossos. La novetat no donà resultats positius. Record, però, que amb aquest sistema férem la primera pel·lícula sonoritzada que es projectà a Montuïri: "Escándalos en Broadway". També l'anàrem a passar a Algaida i a Sant Joan. En aquesta darrera població vàrem haver de posar un cartó a la part d'abaix del projector perquè veien massa les cames de les artistes. El 1932-33 acabà el cinema mut a Montuïri i començà el sonoritzat. En aquest nou sistema jo ja no hi vaig intervenir, la meua feina acabà amb el mut.

—¿Ens pots dir alguns personatges artístics dels cinemes a Montuïri?

—En "Carpanta", en "Polo", en "Wylliam Duncan", n'"Edna Purviance", na "Pola Negri", en "Charlot", na "Mary Pickford"...

—Per acabar, Joan, digues-nos els noms d'algunes de les principals companyies de varietats que passaren per damunt l'escenari de "Ca n'Aloi"?

—En aquells temps els medis per presentar una revista eren molt escassos. Però si tornàssim veure les representacions d'algunes d'aquestes companyies segur que ens duríem una sorpresa per la seva qualitat artística. Hem de fer justícia entre altres a la famosa "Compañia Zaro", amb un conjunt musical fora de sèrie. "El Profesor Alcalde", famós pres-tidigitador. Na "Maria Morey", "La Asturianita", que sense braços, els ulls tapats i amb els peus va conduir un cotxe pels carrers de Montuïri; a més, era una gran dibuixant i en podria dir d'altres.

Agraïm a en Joan i a na Margalida la seva col·laboració. Durant la conversa hem tengut present els ídols cinematogràfics d'aquell temps. Hem redescobert velles "cintes", que ens han transportat altra volta a l'època de la nostra infantesa feliç, contemplant la màgia de lluminositat damunt la pantalla... Quasi hem sentit el timbre que ens anunciava la fi de la sessió.

Miquel Martorell Arbona

(1) No oblidam tampoc en Guillem Ferrer Sampol, que de nin també ajudà a aquesta tasca.

(2) Domicili actual de mestre Tomeu "Xorri", al cantó de la plaça Major.

(3) Cfr. Bona Pau núm. 451. Secció "Montuïri temps passat".

Carta oberta al Batle de Montuïri (Del P.S.O.E.)

El Comité Local del Partit Socialista de les Illes Balears - PSOE, després de llegida l'entrevista mantinguda el passat mes d'agost amb el batle de Montuïri, vol sortir al pas al que entenem com una sèrie de calúmnies i despreci a l'oposició municipal, efectuades pel qui hauria de ser el primer dels montuïrers.

En primer lloc volem manifestar que tant de respecte ens mereixen els partits polítics guanyadors com els perdedors d'unes eleccions, i d'això n'hem deixat prova palesa durant els anys que hem co-governat l'Ajuntament i quan, estant a l'oposició, sempre en forma constructiva, vam presidir durant dos anys les comissions de la Tercera Edat i del Patrimoni històrico-artístic (Molinar), sempre guiats per un talant democràtic, respectuós i participatiu.

L'afany d'avantposar els interessos del poble als particulars sempre han primat a l'hora de prendre qualsevol decisió, tant a nivell particular dels nostres regidors com a nivell de partit, sempre respectant l'autonomia del grup municipal.

Per tant no podem qualificar sinó com una fallàcia, les declaracions de Joan A. Ramonell, afirmant que el PSOE obligà a dimitir dels sus càrrecs a Joan Miralles Julià ja que no se'l va pressionar mai en cap sentit. I el fet de la seva dimissió va ser simplement perquè era conscient que la seva feina particular no li permetia dedicar el temps que el càrrec li exigia. Optà per dimitir de la presidència de les abans esmentades comissions; i el partit li demanà que continuàs com a regidor, la qual cosa va fer donant prova de la seva honradesa política. Per tant, la iniciativa va partir sempre d'ell. Si aquestes comissions haguessin estat ofertes a qualsevol dels altres dos membres del grup municipal les hauríem acceptat encantats, fins al final de la passada legislatura.

La nostra estima per als majors de Montuïri i pel projecte de rehabilitació del Molinar (iniciativa del nostre partit) son tan importants que en qualsevol moment d'aquesta legislatura estam disposats a assumir qualsevol d'aquestes dues delegacions, entre d'altres coses perquè

aspectes com el desenvolupament del Projecte del Molinar per fases, estan contemplats en el nostre programa municipal.

No pot de cap manera, senyor batle, justificar la no creació de les respectives comissions informatives manifestant que no hi assistim, perquè sap perfectament que no és veritat. Basta, si no, comprovar les actes de les comissions informatives fetes a la passada legislatura i veurem com brillen per la seva absència, simplement no existiren.

Anomena a l'entrevista de Bona Pau l'existència i les benaurances de quatre Patronats Municipals que segons vostè funcionen modèlicament. Donç d'aquests només en funcionen dos: Tercera Edat i Música, ambdós amb una certa autonomia municipal i gràcies a la vàlua personal dels seus membres. En canvi el d'Esports i el de Cultura no es convocaren pràcticament mai, i les poques vegades que es convocaren tingueren una resposta negativa de les entitats del poble, i no dels regidors. Segurament perquè es convocaven a una hora que no anave bé a la majoria dels membres. Del Patronat d'Agricultura no en podem parlar, simplement perquè no existeix; i el poc que podia fer el regidor responsable era esperar les rebaixes del mes de setembre, una vegada s'havien fet les suplementacions de crèdit des de la partida de camins cap a la partida deficitària de les festes.

Al llag de la campanya electoral el PP-UM ens acusava a l'esquerra que havíem dividit el poble durant els anys de gestió, i presentava com l'aspecte més positiu de la seva legislatura, la convivència pacífica que havíem assolit sota el seu govern. Ara ens acusa que no hem sabut perdre, que estam enrabiats, que ens ha caigut malament la derrota davant el partit de Joan Verger. ¿Quins són els fets i els trets visibles en què basau tal lleugera afirmació? ¿En sap tal vegada algun Senyor Batle?

Nosaltres no hem abandonat ni abandonarem les institucions per les quals el poble ens ha elegit, com va fer vostè l'any 1983 (mal perdedor). L'únic que ens vol apartar de la vida municipal és

Mentre el batle afirmà que "el PSOE obligà a Joan Miralles Julià a dimitir dels seus càrrecs", el Comité Local del PSOE-PSIB sosté que "no se'l va pressionar mai en cap sentit".

vostè, apartant-nos de les Comissions Informatives, de la Comissió de Govern, de les delegacions i modificant el Reglament de Funcionament Intern per tal de convocar un Ple cada 3 mesos i així no poguem obrir la boca. Si de vostè depengués ens reclutaria a la clausura. Aquestes premisses en res contribueixen a normalitzar la vida democràtica municipal ni a respectar el pluralisme polític de la vila.

La derrota és amarga, Joan A. Ramonell, però el seu partit li ha afegit l'agror que mancava perquè encara ho fos més fins al punt d'arribar al despreci absolut. Aquest és, i no d'altre, l'ambient que heu sembrat. Però Montuïri és terra bona per al conreu i per això, per magra que sia l'herba, mai mor, i com la lluita que fa el bonsai per deslligar-se de l'opressió, nosaltres continuem lluitant per un Montuïri encara més bo, i esperam ansiosos que vostè d'aquí a 4 anys hagi pogut complir tot el que ha promès, no sols al seu programa que la impremta li jugà una mala passada, sinó a través de la campanya, casa a casa.

Que poguem celebrar el centenar de llocs de feina, que passaran per la carretera de Manacor i "s'aturaran", més altre tant de l'oferta de feina de les múltiples institucions que governa el seu partit a l'illa de Mallorca. Tot això dins aquest model d'empresa pràctica i àgil que preconitza que esperem no s'assembla en res a d'altres que vostè ha conduït a mal terme. Que aquesta empresa sigui l'empresa de tots i cadascun dels montuïrers i no el patrimoni dels amos d'una societat totalment paternalista en què tothom, encara que només sigui per aparentar, vol passar més per missatger que per jornalier.

Atentament,

El Comité Local del PSIB - PSOE

Joan Gomila Jaume, "de sa Farinera"

Medalla d'argent en els campionats d'Espanya de 50 metres espatla (Masters)

Dins poc temps farà deu anys que des d'aquestes pàgines difonem la notícia de la victòria del nostre paísà Joan Gomila Jaume com a granyador dins la categoria de veterans de la travesia del Port de Palma. Fet que esdevenia la segona festa de Pasqua de l'any 1982.

De llavors ençà en Joan ha participat en moltes proves dins l'aigua i ha assolit importants triomfs. No tenim constància de tots, però d'entre els d'enguany cal citar els següents: Tercer en la travesia del Port de Palma, primer en el campionat de Balears de "Masters", medalla d'or en 100 i 400 metres lliures i en rellevaments, medalla d'argent en 50 metres lliures i 50 metres espatla. I ja darrerament —era el passat juliol—, segon en el campionat d'Espanya de "Masters" celebrat a Bilbao, obtenint el mateix Joan medalla d'argent en 50 metres espatla.

—¿A què es deu això que un home de Montuïri, sense piscina fins ara en el poble, hagi pogut assolir tants de trofeus i de tanta categoria?

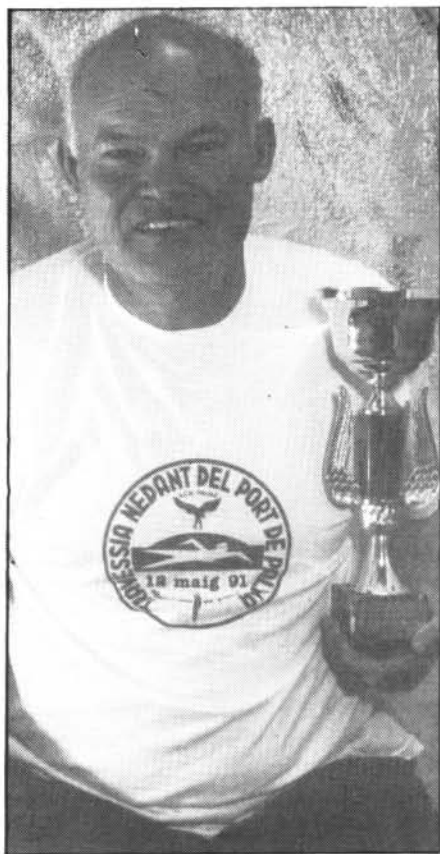
—Degut a les meves exigències físiques em veig obligat a haver de nedar de dos a tres mil metres setmanals, com a teràpia per a la meua esquena. Aleshores em demanaren si volia apuntar-me a la secció de veterans de l'Associació del Club Natació Palma que enguany es va crear. Vaig dir que sí, sobretot per fomentar l'esport i fer créixer la secció, ja que els de la meua edat eren molt pocs.

—¿De quina tècnica et vals?

—La meua tècnica és pobre; però vaig pensar que s'ha de començar amb el que es té. "Se hace camino al andar" —diu en castellà—. No sols vaig intensificar els entrenaments, sinó que vaig triplicar els metres setmana rera setmana.

—Sobre els campionats de Balears, ¿què ens pots dir?

—Dels veterans en el campionat de Balears no és que sigui el millor, però el més voluntariós, pot ser que sí. I a això jo ho justipreci en tot quant suposa. I amb aquest esperit social és amb el que participo a les proves.

El fet de veure's obligat a nedar 3 ò 4 mil metres setmanals l'ha duit a assolir triomfs

—¿Creus que aquesta participació t'ha afavorit de qualche manera?

—De totes maneres m'ha servit d'estímul per intentar perfeccionar el meu estil.

—Penses continuar aquesta tasca a fi de millorar els teus rècords?

—Sí, rotundament. Mira: quan vaig saber que a Montuïri, a la piscina d'Es Dau, hi venia n'Albert González de monitor, li vaig dir si em volia donar lliçons de perfeccionament.

—¿Has conegut millorament?

—En tres setmanes vaig baixar un minut els 400 metres; 17 segons en 100 i 3 en 50 espatla.

—¿Què ens podries dir dels passats campionats d'Espanya?

—D'aquests campionats vull ressaltar, a més del mèrit esportiu de l'equip, la gran "camaraderia", el bon humor i el sentir-se tots, un per l'altre.

—¿Podries explicar això millor?

—Sí. Quan un dels teus participa en una sèrie, els altres estan pendents, com si fossin ells mateixos. T'animen, senten com a propi el triomf del company. La nostra delegada, na "Marilén", perquè te'n donis compte del que això representa, et diré que quan jo corria els 400 metres lliures, de la meua sèrie, quasi arribàrem junts el segon i jo. Mentrestant ella corria pel costat de la piscina mentre em cridava: "Montuïri!, Montuïri!". Ja et pots suposar l'ànim que em procurava.

—¿Podries dir-nos algun fet destacat?

—Un nedador català de 13 anys, més alt que jo, que nedava al meu costat en els 50 metres, m'avançà 2 segons. Li vaig donar l'enhorabona i en vaig estar molt content perquè em va animar molt. Aleshores pensava que si es viu deportivament, 68 anys són manco que 40. Després na Silvia, que el coneixia, em va dir que era el campió d'Europa de la seva categoria.

—¿I alguna anècdota?

—Abans de nedar els 100 metres i a Bilbao sentir el meu nom pels altaveus va venir una senyora a saludar-me amb una gran alegria i entusiasme, perquè ella també era Gomila. El seu pare, segons em digué, havia nascut a Maó i ella a Bilbao. Després vengué la seva filla i un cosí amb la seva dona i el seu fill: tots em digueren que eren les úniques famílies Gomila de Bilbao. I ja quan s'acomiadaven vaig descobrir en les seves cares l'entusiasme de poder parlar amb un de semblants arrels històriques.

—¿Descobrires qualche cosa més?

—Allà viagi notar un gran entusiasme i molta il·lusió, i un gran ambient dins l'esperit dels "Masters" participants en els campionats. Semblaven allòs amb les sabates noves, ja que la il·lusió no té edat. I per altra part, la gent de Bilbao és molt amable, senzilla, servicial, atenta. En el tracte es descobria que eren bones persones. Llàstima que "la ETA" els faci tenir en tan mal concepte!

Onofre Arbona

XIX Torneig de sa Llum

Dos equips montuïrers campions del torneig: Benjamins i juvenils

Els juvenils del Barcelona i la selecció balear s'enfrontaren el dia de la inauguració

Del dia 10 fins al 18 va celebrar-se la XIX edició del "Torneig de sa Llum". Hi participaren vint-i-vuit equips dividits en set grups i la selecció balear i el F.C. Barcelona de la divisió d'honor, que disputaren el partit anomenat "Super-Llum".

Els campions de les set categories foren: Montuïri (benjamins), Penya Arraval (infantils B), Cide (infantils A), Manacor B (cadets B), Mallorca (cadets A), Montuïri (juvenils B) i Ramon Lull de Palma (juvenils A).

Destaquem, a més de la participació per primera vegada d'un equip de la península i de la selecció balear, el fet que dos equips de la divisió d'honor (Cide i Mallorca) i un de la lliga nacional (Sant Francesc) han vingut a Montuïri, i també la gran assistència diària de públic en "Es Revolt".

Han obtingut trofeus com a millors jugadors de les seves categories els montuïrers Jaume Rossinyol (infantil B), Gabriel Pocoví (cadet B) i Jaume Mas (juvenil B).

Els resultats i classificacions dels

L'equip de Benjamins, campió del XIX "Torneig de sa Llum"

equips montuïrers forenaquests:

Benjamins: Montuïri, 4 - Sant Jordi, 1 (semi-final) i Montuïri, 3 - Porreres, 1 (final). Lloc: campions.

Infantils B: Montuïri, 1 - Sant Jordi, 3 (semi final) i Montuïri, 1 - Beat Ramon Lull d'Inca, 4 (tercer i quart lloc). Lloc: quarts.

Cadets B: Montuïri, 1 - Beta, 1 (guanyador el Montuïri per penals a semi-finals) i Montuïri, 0 - Manacor, 0 (perdedor el Montuïri a la sèrie de penals de la fase final). Lloc: subcampions.

Juvenils B: Montuïri, 2 - Soledat, 1 (semi-finals) i Montuïri, 4 - Manacor B, 1 (final). Lloc: Campions.

III TROFEU "IN MEMORIAM" MIQUEL MIRALLES "MOSQUERA"

Instituïts fa dos anys en memòria del jugador, golejador i president, Miquel Miralles, mort en accident de trànsit, els trofeus adreçats als màxims golejadors dels equips del C.D. Montuïri a la temporada anterior, es varen lliurar també el dia de la inauguració del torneig.

Els guanyadors de la temporada 90-91 foren:

- Benjamins: Vicenç Vaquer Ferrer.
- Infantils: Ivan Cidale Cerdà.
- Cadets: Tomeu Fullana Ginard.
- Juvénils: Crist. Amengual Martorell.
- III regional: Gab. Nicolau Sastre.
- I Preferent: Sebastià Mas.

HAN COMENÇAT ELS CAMPIONATS DE FUTBOL

Resultats del mes d'agost

CADETS

Montuïri, 1 - Avance Artà, 1

I PREFERENT

Montuïri, 2 - Alcúdia, 0

Esperança d'origen de lliga d'un renovat Montuïri, que va ésser rebut amb aplaudiments i traca quan els seus jugadors entraren en el camp. Dos gols de Sebastià Mas, un a cada període d'un partit en el que la primera part fou de bon joc i clara superioritat local, i en canvi la segona, arran de l'expulsió de Matas per doble amonestació, el Montuïri fou dominat, tot i que l'Alcúdia sols creà una ocasió de gol.

Els juvenils assoliren el primer lloc en el "XIX Torneig de sa Llum"

Els petits animaren els grans a les proves de trialsin

Formant part del programa de festes de Sant Bartomeu, es va celebrar el "VI Trialsin - Montuïri-91", amb la perfecta organització de l'APA, la col·laboració de diferents cases comercials i la participació de 58 nins i al·lots.

Pel que respecta als primers classificats, es donaren aquests resultats:

PREESCOLAR

- 1 - Joan Verger Cerdà
- 2 - Biel Jaume Ferrer Gomila
- 3 - Miquel Tous Verger.

1er. i 2on. CURS

- 1 - David Pinteño Massanet
- 2 - Miquel Verger Oliver
- 3 - Miquel Joan Jaume Garí.

3er. i 4rt. CURS

- 1 - Joan Bauzà Barceló
- 2 - Jospe Ma. Mas Tugores
- 3 - Joan Mateu Sampol.

5è. i 6è. CURS

- 1 - Francesc Ferrer Ribas
- 2 - Damià Vaquer Ferrer
- 3 - Antoni Verger Bennàssar.

7è. i 8è. CURS

- 1 - Biel Amengual Martorell
- 2 - Joan Mesquida Llinàs
- 3 - Joan Socias Fiol.

ESPECIAL

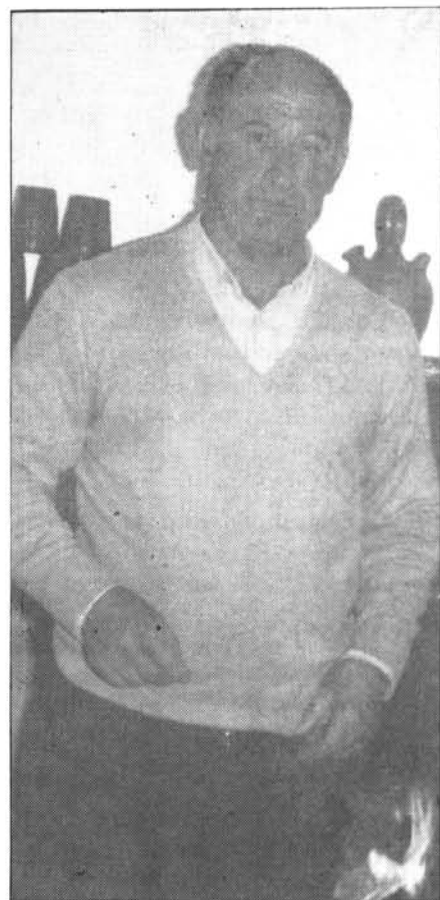
- 1 - Rafel Pinteño Massanet
- 2 - Joan Garau Noguera
- 3 - Antoni Verger Cerdà.

En el trialsin els més petits foren els que més animaren la prova

HOMENATGE A RAFAEL SAMPOL CERDA

**Acabada l'etapa com a jugador
fou 13 anys president del
Montuïri**

Amb motiu de la inauguració del torneig de sa Llum es va dur a terme la institució anyal per part de l'Ajuntament i C.D. Montuïri d'un públic homenatge cap a una persona que al decurs de la nostra història de l'esport local hagi destacat per la seva feina en favor del futbol montuïrer.

Inicià aquesta gala de persones "un home —paraules textuales— que va ser jugador i el que més anys —un total de tretze— ha aguantat el timó del club com a president. La seva línia, des de l'any 60 fins al 73, ha estat model a seguir i que ha fet escola: Un Club Esportiu Montuïri format per montuïrers i amb un suport total a la pedrera. Aleshores el club va assolir anys difícils i anys de glòria escrits per jugadors majoritàriament del poble. Ens referim a Rafel Sampol Cerdà".

Per aquest motiu el C.D. Montuïri i l'Ajuntament li posaren l'escut de metall precíus de la nostra entitat futbolística.

Restaurant PUIG DE SANT MIQUEL

(Dimarts tancat)

Ctra. de Manacor, Km. 31 - Tlf. 64 63 14 - MONTUÏRI

**LLOM AMB COL
ARRÒS BRUT A LA MARINERA
SOPES MALLORQUINES**

**FRIT
COLOMS
CABRIT TORRAT**

Els equips de futbol base davant la temporada 1991-92

A punt de començar la lliga 91-92, de fet els cadets la iniciaren el dia de Sant Bartomeu, oferim una espècie de fitxa dels equips i categories on jugaran els representants montuïrers en el futbol de base.

BENJAMINS

Fins al primer diumenge d'octubre no tenen el primer partit. A l'hora de redactar aquesta informació no estaven fets els calendaris. Prendran part en el torneig del Consell Insular de Mallorca. Aquesta temporada dependran del C.D. Montuïri, com ho feren en els primers anys de la vida d'aquest equip i no de l'Associació de Pares, com passava últimament.

Juguen els dissabtes matins.

INFANTILS

Militen a I regional, categoria aconseguida fa tres temporades i en la qual s'hi han mantingut al llarg d'aquests dos darrers anys. La lliga actual serà força difícil a causa del pas d'alguns jugadors a la categoria cadet.

El campionat obri el foc el dissabte 28 de setembre. Els rivals del Montuïri seguiran aquest ordre: Alcúdia (primer encontre en Es Revolt), Badia de Cala Millor, Campos, Murense, Binissalem, Beat Ramon Llull d'Inca, Olímpic de Manacor, Port de Pollença, Escolar de Capdepera, Cardassar de Sant Llorenç, Espanya de Llucmajor, Poblense, Barracar de Manacor, Joventut Sallista d'Inca i Pollença. Total 16 equips. En relació a la passada campanya són nous el Po-

L'equip de Cadets el dia de la inauguració del "Torneig de sa Llum"

llença i Espanya de Llucmajor que substitueixen Petra i Portocristo, que daval·laren a II regional.

La primera volta acaba el 25 de gener i la segona, el 23 de maig.

CADETS

Estrenen la recentment constituïda I regional. Prendran part en el grup de la Part Forana que està integrada pels vuit primers equips de cada un dels dos grups de pobles de la passada temporada. El Montuïri hi ha accedit mercè al cinquè lloc assolit l'any passat.

Ja juguen des del passat 24 d'agost. El Montuïri s'enfrontarà per aquest ordre a aquests altres quinze clubs: Avance d'Artà (primer partit, dia 24 del mes passat en Es Revolt), Cardassar, Cam-

pos, Manacor A, Port de Pollença, Xilvar, Beat Ramon Llull d'Inca, At. Alaró, Poblense, Badia Cala Millor, Espanya, Pollença, Margaritense, Alcúdia i Sallista A.

A causa que aquesta màxima categoria mallorquina té campionat de Balears, la I volta finalitza el 14 de desembre i la II, el 25 d'abril.

L'horari de celebració dels partits és el dissabte horabaixa i, tret del dia 14 de desembre, mai no coincideixen en Es Revolt amb els infantils, que també juguen els dissabtes horabaixa.

JUVENILS

Per un penalty, a manca de set minuts, no han pogut militar a I regional.

(Continua a la pàgina següent)

Els infantils abans de la inauguració del "Torneig de sa Llum" mostraven una gran satisfacció

Els equips de futbol base davant la temporada 1991-92

(Ve de la pàgina anterior)

Però enguany sí que assoliran un dels dos primers llocs de la II regional - grup pobles, que dona dret a l'ascens a la primera categoria mallorquina. Hi ha elements per construir un bon paner.

Moltes variacions hi ha en relació als equips de la passada lliga. Per aquest ordre, el Montuïri s'enfrontarà a Santanyí (a fora camp), Artà, Santa Maria, Margaritense, Beat Ramon Llull d'Inca, Llosetense, Ses Salines, Algaida, Campanet, Consell, Cardassar, Manacor B, Xilvar, Alaró i Colònia de Sant Jordi. Total: 16 conjunts. En comparació a la temporada anterior, són nous a la categoria el Manacor B (que ha hagut de deixar de militar a I regional a causa del descens del Manacor A de categoria nacional) i provinents de la III regional, Santanyí, Ses Salines, Algaida i Campanet. Pujaren a I regional el Port de Pollença i Gesa Alcúdia. Cap va davallar de categoria com a conseqüència de ser només tretze equips els que formaven el grup B.

Les dates cronològiques més significatives del campionat son: 15 de setembre (inici), 12 de gener (final I volta) i 10 de maig (cloenda).

Tot i que gairebé tothom prefereix jugar els encontres els diumenges horabaixa i perquè el C.D. Montuïri no va sol·licitar la no coincidència amb l'equip de I Preferent (recordem que aleshores

—com ve passant els darrers anys— no hi havia directiva), els juvenils només podran tenir horari de diumenge horabaixa cinc vegades. Durant deu jornades tenen partit en Els Revolt en el mateix dia que el "grans". Una llàstima la manca de previsió que, una altra temporada més, va en perjudici dels juvenils. Ara bé, durant algunes jornades no hivernenques podrien jugar després dels de Preferent.

Gabriel Gomila

MILLORES AL CAMP DE FUTBOL

II. Il·luminació i drenatge

Coincidint amb el torneig de sa Llum també fou inaugurada la nova il·luminació. Un nou sistema amb una potència de 300 "lúmens" per metre quadrat ofereix una perfecta visibilitat de tot el camp. S'han col·locat 20 nous focus de llum i s'hi han deixat els 16 que ja hi havia abans, com igualment s'ha dotat d'un medi mitjançant el qual poden estar oberts quatre o vuit nivells diferents de graduació de llum a fi d'estalviar corrent i despeses.

Per altra part també s'han fet obres de drenatge i aplanament del terreny de joc, obres necessàries, ja que quan sols queien dues gotes d'aigua, com passà l'any passat, ja s'havien de suspendre partits degut al lamentable estat del pis.

CICLISME

Miquel Arbona, primer en el circuit urbà de Sant Bartomeu

Antoni Abraham, guanyador absolut

A les carreres ciclistes del dilluns de Sant Bartomeu, en Miquel Arbona "Masseno" fou el guanyador del circuit per l'interior del poble, obtenint també el trofeu al primer local.

Ara bé, el temps assolit per n'Antoni Abraham a la prova per carretera, no pogué ser contrarrestat per n'Arbona i romangué segon a la classificació final.

MUEBLES BAUZA® S.A.

EXPOSICIÓ

Carrer Major, 22

Telèfon 55 03 50

Apartat de Correus núm. 106

07500 - MANACOR

(MALLORCA)

Pluviòmetre

Agost de 1991

Durant el mes no ha plogut a Montuïri.

Temps passat

25 ANYS ENRERA

16 de Setembre de 1966

Don Guillem, Vicari de Montuïri

Aquest dia, Guillem Rigo, que a final de curs havia sortit del Seminari, fou nomenat vicari de Montuïri i vengué a la vila.

26 de Setembre de 1966

La Banca March, a Montuïri

Avui s'ha inaugurat a Montuïri, en el transcurs d'un simpàtic acte, la sucursal de la Banca March. En serà director, Josep Aguiló Segura; funcionari, Miquel Miralles Roca, i conseller, Joan Oliver, Metge de "Meia".

50 ANYS ENRERA

Setembre de 1941

Adob de goteres a les escoles

A l'edifici de les escoles hi havia moltes goteres, tant és així que quan plovia fort, l'aigua regalimava dins les aules. Aquest mes s'adobà la teulada, havent-se hagut de comprar 1.200 teules. L'acord de l'Ajuntament ja s'havia pres pel mes de juny passat.

100 ANYS ENRERA

26 de Setembre de 1891

Inundacions

Convocada sessió extraordinària de l'Ajuntament per ordre del Governador perquè es subscrivís alguna quantitat per auxiliar les víctimes de les inundacions, l'Ajuntament hi va aportar la quantitat de 50 pessetes i al mateix temps es va promoure una subscripció local.

Gloses

LAMENTACIÓ

Jo due sa roba que tenc,
tant si és vella com si és nova;
un home que no té dona
creis-me que hi va, malament.

Miquel Massanet "Parri"

Demografia

Agost de 1991

NAIXEMENTS

Dia 17.- Joan Andreu Jaume Sampol,
fill d'Andreu i de Margalida.

Noces d'or

29 Maig 1941

Guillem Horrach Garcia "Comuna" amb
Magdalena Miralles Trobat "Queló"

11 Setembre 1941

Gabriel Cerdà Miralles "Rupit" amb
Joana Aina Rossinyol Bauzà "Magalona"

Noces d'argent

7 Setembre 1966

Bartomeu Marimon Pizà "Pavora"
amb Catalina Miralles Cerdà "Costa"

13 Setembre 1966

Joan Gomila Jaume "Canet" amb
Joana Garau Garcias (d'Algaida)

29 Setembre 1966

Miquel Oliver Pou (d'Algaida) amb
Miquela Nicolau Verger "Pelut"

Els desitjam que aquest esdeveniment sia
senya de salut i molts d'anys de felicitat

MONTUÏRI

Reproducció de la portada del programa
de les festes de Sant Bartomeu d'enguany

Cuinar en casa

PÈSOLS AMB CEBA

ELABORACIÓ

Es posa la mateixa quantitat de pèsols que de cebes, 2 fulles de llorer i un poc d'oli d'oliva. Dirs una pella ho posam amb poc foc i ben tapat.

Recepta de Ma. Frca. Gomila "Xigala"

EMBOTITS FIOI
SOBRASSADA I LLONGANISSA PAGESA

TEL. 64 61 33

Carrer d'es Garrover, 38

MONTUÏRI (Mallorca)

La Comissió Econòmica Parroquial exposa el balanç

Com cada any entorn a Sant Bartomeu, la Comissió Econòmica Parroquial ha elaborat una circular donant compte de la situació econòmica, on hi figuren les entrades a partir del mes d'agost de 1990.

El balanç especifica entre els comptes ordinaris, que fan referència a les despeses de personal i funcionament, ateses amb les aportacions voluntàries dels fel·les, i els comptes especials, que abarquen les obres i compres de més envergadura i les entrades en concepte de la **Volta des Blat**, lloguers, rifes, subvencions, etc.

El resum global dels comptes ordinaris i especials és el següent:

- Entrades 4.566.915 pts.
- Sortides 3.859.046 pts.
- Dèficit curs anterior 1.250.719 pts.

En el capítol d'obres, es destaquen les despeses referents a la nova il·luminació del temple parroquial, amb un total de 1.645.000 pessetes.

De les entrades especials, a més dels lloguers d'immobles, cal destacar la rifa i donatius per a la il·luminació i una subvenció del C.I.M. per a dotació de mate-

HORARI DE MISSES

A partir d'ara, i degut a la redistribució de rectors solidaris, a Montuïri es preveuen les següents modificacions

Els dos nens i tres nines que el 18 d'agost celebraren la Primera comunió després que el Rector els hagués entregat el llibre dels Evangelis

en quant al programa de celebracions eucarístiques:

- Dia 15 de setembre serà el darrer diumenge que hi haurà missa en el Puig de Sant Miquel.

- A partir del diumenge 29 de setembre hi tornarà haver missa els diumenges matí, i serà a les 11 (i no a les 11'30, com era abans).

- També a partir de dia 29, degut al canvi d'hora, les misses vespertines seran a les 20 hores.

rial escènic a la Sala Mariana.

La circular demana la col·laboració dels montuïrers de cara a les tasques pastorals i a la conservació i millora del patrimoni artístic, que és una responsabilitat de tot el poble.

PROGRAMACIÓ DEL PRÒXIM CURS

Els dies 26 i 30 d'agost es varen reunir respectivament a la Colònia de Sant Jordi, els rectors i els membres dels Consells de Pastoral de les parròquies solidàries d'Algaida, Montuïri i Porreres.

La finalitat principal era iniciar conjuntament la programació del curs 1991-92, tenint en compte les distintes realitats de cada poble i l'experiència d'aquests darrers anys, que en general ha estat positiva de cara a aconseguir uns criteris comuns i uns línies d'actuació pastoral més conseqüents amb l'Evangeli i amb el món d'avui.

CURSET PREMATRIMONIAL

De l'esmentada programació, cal destacar per la seva immediatesa el primer curset de novius, que tindrà lloc a la residència de Porreres a partir del dilluns dia 30 de setembre a les 9 del vespre.

Les parelles interessades poden avisar a la parròquia per a la inscripció prèvia.

Leonard Muntaner féu la presentació de l'exposició d'olis de Pere Orpí a la Sala Mariana